

Frumvarp lögreglusamþykktar 1889-1890

Aðfnr. 2242

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

www.borgarskjalasafn.is

Heimilt er að vitna í skjölin og skal þá geta uppruna þeirra.

Ljósmyndun þessara skjala var styrkt af Þjóðskjalasafni Íslands.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Hjerad l'knirinn i Reykjavik 17. Sept. 1847

Jeg tel vist ad hinni heidudu
hajarstjornis sje fullgilt ad profuadi
og hveirleti. hjer i ba er nioj so abotavank-
profuadaratvadin i loqreglusamspiktinni su hoda
oinog og far vid belist so, ad hjer er ad
njetu logi engin heilhogdis-eda profuadurefud til.

Ad pessum astodum leif. jeg nioj ad fara
pess a leit vid hina heidudu hajarstjornis ad
hina laka til ihugunnar uppastungu minna,
pa er hjer med felgio, um beurlingu a VIII.
Kafli i loqreglusamspiktinni fyrir Reykjavikuskauptad.
Jeg hef smidid dessa uppastungu eftir heilhogdis-
samspiktum minna smobaja i Danmorku og
ekki get nioj fort ad laka advar vaxur, en
for, sem jeg alid allra naundinlegastar

Jeg leif. nioj ad vonast pess, ad petta
mal verdi sett i nefud og nioj gefinn kostur
a pri, ad gera nefudinni munulega grein fyrir
hvegin einstokur atvdi i uppastungu minni.

Virdingsofilat

G. Bjornsson

Til

Oddurta hajarstjornarinnar i Reykjavik.

Uppástunga

Um breiðingu á VIII kafla í Lögreglugerðinni
í nýrri Reykjavíkurborg ^{15. nóv. 1890} (1. jan. 1891.)

— 4 —

VIII. Kafla orðrost svo:

Um alment breiðlegt og þrjú

49. gr.

Til þess að hafa getur á almennum þrjú í borgun skal skipað þrjú-
nefnd. Býarsögð og Byrdeldir skulu
sáfnan eiga sá. í nefnd þessari og eja
býarsögð. Formaður hennar. Auk þess
skal nefndin skipað 5 mönnum, þá þrjú
býarsögð og eja tveir úr hennar flakki.
Skildir eru menn að gegna þessari sá.
í 3 á; enduokosning er lifleg, en þeir sem
sáid hafa samflétt 3 á eða lengur í
nefndinni eru ekki skildir að gegna
kosningu fyrir en safnlangur tími & lítið.

Nefndin hefur fjórir þá er formann
þeir þrjú eða tveir af nefndsmönnum
ástafa þess. Nefndin hefur fundarboð og
þeir inn í hana gjörð sínar.

Býarsögð hefur allt framkvæmdarvald
af hendi nefndsmanna. Hann getur niðar
að framfylgja almennum nefndsmönnum og
skal þeir þá skilid undir úrskurð

landobæfningja.

Þorfnadarnefndinni ber að hafa vakandi
auga á þri, að lögregluámpíkt bejarins
sjé hlitt, að þri er þorfnad svæðis.

Er þri nefndinni heimilt að geta að
öllu þri, sem þor að litur, gafnd á al-
manns þri og einstakrs manns löt,
utan liuss og innan. Er heimil og heimilt
að láta aðra vinna það verk þriur sig

50. gr.

Þorfnadarnefndin hefur getur á
vatnabálum bejarins að vatnið sjé
hlitt í þriur.

Ekki má gera ni vatnabál| ^{gjafar} ^{handa, almenningsi} _{an}
vikundar og samþykktis nefndarinnar.

(Allis bunnar ^{bejarins} skulu hladdur iis
bunnsteini, eða högnur gjöti, og steinlínur,
svo að hladdan sjé vatnsheldur ^{heldur}. Híður með
hladdunni að utan skal froda deigulmó
4 álmur í jönd midus ef bunnurinn er
svo djúpur og engar klappis afar í
jötur; þetta lag sjé þri á þrikt í minsta lag.
Bunnaveggurinn skal ná 2 þri, eða meir, upp í
jardveginum og sjé ~~vatninn~~ ^{afan} á jardveginum
utan um vegginn 2 þri breitur, eða þodan af
breidun ~~vad~~ stein-skeiptur vatnsheldur þriur.

Bunnogjaf skal birgt með þriurum hlemmum;
gegnum hlemmum gengi vatnsheldu og strompur

Bunnur bejarins skulu hlittar á
þann hátt, er þorfnadarnefndin segir þriur
og eins oft og heimil þriur þriur.

Sti er óhræint vatn í þessum, og getur
þá þrjúdröndurinn bannað að setja vatn - Þoka
í hann þó til vidgerð eða lokid.
Sjá ekki hoga að bera þessum svo að
mikilegt vatn fæist ís hönnu,
(getur nefndur ^{skal} skýpat að) leggja hann
nibur og moka afan í hann.

Bannað er að skemma vatnsból
bejarinn eða spilla vatni í þeim.

Vid vatnsbólin má ekki þvo fatnað,
ilát eða annað, og ekki slegja fisk.

Salerni, Söfnhanga, Áburðshanga, forir
og annað þá um lík má ekki hafa
nær vatnsbólum, en þrjúdröndurinn leifir,
og aldrei nær en svo, að nærri 30 fetum.

57. gr.

[Hverri götu í þessum skal
fyllja vesi. Skal það gert ekkert
nækvæmum hallamál og sjá um að
öll vesi standist á; eða hallinn
hvergi minni, ef nút er, en 1:150.]

[Götuvæsin skulu svo þjótta sem
verda má gert ís steinskeið eða högnu
gjót og steinslími, svo að þau eða vatns=
þjótta helda >

[Hver húsigandi er skildur að gera
Skulpsí frá hús sínu rit í götuvæsin,
ef til er, og eða það gert á sama hátt.
eða einu vandað og götuvæsin]

[Þremmigráfr og viljum skulu lagðar nibur
alstador þó sem ~~væsin~~ götuvæsin en til eða
gafnadrums og þau eru gert.]

52. gr.

A götum, stratum og svöðum, sem
almenningu fer um, má engis fleiggja
frá gjer hrems, mol, soym, öskur, sau
eda áðrum öhrerindum úr húsun.
Egji heldur má fleiggja í götum, lötum,
ljómum eda fjörum verum af þess, sem
lyt var talid.

Hei, þang, má, mold, áburd eda
annat þess konar, sem sláðist vidur
vid flutning um götu stræt. eda
söð; sem almenningu fer um, skal
sá, & flutningum verur, skildur ad
hremsa upp samdegur. Amos eiga
kláfar, vagnur eda ömur ílát, sem áburd
er fluttur í, ad vera svo þitt og eigi
fullt er svo, ad etaki hinni úr þess
meðan á flutningum stendur

Allar götur og götum skulu
hremsa ^{see up þess þess þess, þess þess}
(sem senn, í þess) og
öllum öhrerindum ekid burt þegar
í stad. A sumum getur þess
nefndur skipat þess hremsa og
lagt þess ad verur gjer skuld med
vatur þess sem þessa þess.

Þess stendur er skildur ad hremsa
skulpsu sin á samahatt og jafnfl
og götum er hremsa.

53. gr.

Þess eigendur er skildur ad láta
Sopkrinu fylgja hrems hrems.
Þess á ad standa svo þess þess.

gluggum og loftaugum að nemri 12 fetum
að minsta kosti. Hin skal gert
eftir þinnmild, sem bejarstjórnin létur
í tje.

Í skrinur þessar skal þleggja ~~í~~
sopri ösku og öllu mæli; sem er húsun-
um kemur, en barnat er að láta í
þor sáur, mikið, það eta ger.

Bejarstjórnin tekur að gjr að láta
þliti burt sopid. úr skrinumun jafnott
og þor fellast; tekur hún endurgjald af
húsnadendum.

Þorfradóttir þarir kvætur á um
hvar láta megi sopid utan verk við
bejarin.

54. gr.

Salerni skulu þluggja hveji íbúðir-
húsi, eitt handa hvejinum tíu íbúðum,
að bómum frá taldum.

Salernid (gje að minsta kosti í 12
feta þjarlagd frá dimum gluggum og
loftaugum í íbúðarhúsinum. Það) má
þri adenis standa við götu eða þorg,
að steingirbrig eða skidgardur kemur
í millum.

Í hveji salerni gje saurkaggi,
gerdur eftir þinnsogis eða þinnmild,
sem bejarstjórnin jafnar hefur til
sinis. Þeggum á að standa á ~~stærri~~ vatn-
þjettu steingálfi, & sigi gje legga en jant-
vegurinn umhverfis, og ná alla leid upp að
setnum. Stompu skal vera í salernum
og gje nedra. apit undir setnum er hið
efra á þakinn upp.

I húsum vinnu má þá at einu
hafa salerni at þöfnadarnefndin
leifi; getur nefndin tekið aftur þessu
kennu leifi og þinnmalum kennu &
ekki hlíð. Í innviðum salernu
skal ^{daglega} gáfnar skoðunarmold í þessum
kaggum í hvert sinni, sem salernid
er notað

Bojarskjórnin tekur at gjer at láta
hrensá all salerni bojarnu gegn
endurgjaldi frá húsnáðendum.

Slík hrensun skal fram fara á
vottunum frá kl. 12-5 á sumrum og frá
10-6 á veturnum. Þöfnadarkagga má
flitja at degi til.

Laurinn skal pluttur rit þinn
bojarnu á þá skoti sem þöfnadarnefndin
leifir

55. gr.

Tjó og hesthúsi má ekki sleisa
framur á lóð bojarnu á skriflegu
leifi þöfnadarnefndarinnu.

Básgölf og flór skulu steinsleipt
eða gerd úr högnu gjöti og steinslunur svo
at vatnsþjett sjá, en undir steingölfu sjá
lag af leir eða deigulmó, í þel á þíkt eða meli
Básarnir skulu hallast tilid eitt fram at
flörunum en flörunu þuniga at lokendu
vatnsheldu steinslesi, er gangi í miteji-
gröfju eða mitejivagn.

Hesthúsi skal byggja á sama hátt
þó getur þöfnadarnefndin leift at hjá sjá

gálfid hellulagt, en álímt og sje þó
stíð mómold á flórisi á hveijum degi

Ef þurfa þeir getur þess að nafndis
skipt at þjó og heðis, sem eldis en
en samþikt þessi gjeu þeir i þat
lag so mi var greint.

56. gr.

2 Þó sem stígröpir en hafir skal
místa og þad láid i vatsheldan
lokadan vagn eða vatshelds lokada
steingröfir og flutt burt jafnötum og
vagnum eða gröfir þillist.

Þrágröfir eða míkisgröfir má ekki
vera und dimum, gluggum eða loftangum
á íbúðarhúsum en minni 12 fetum, og
þá aðeins nærri götu eða torgi at
há þjett ginding komi i millum.

Vagnur þessir og gröfir skulu allos
genda eftir þinnsoqnum og þeirningum,
sem þegarstjórnin latur i tje.

Enn sinni á hvejis ári skulu
eigendur seina gröfir sínar, hvort
þeir en vatnþetta, og skal þat gert á
þann hátt, sem þess að nafndis segir þinn.
Sje gröfir gisni skal eigandi þjetta hana
áður en i hana er boið á mi; ef þess
er ekki kostur, þá skal gröfir ekki
notuð þannar, en þitt met sandi eða
grjót.

57. gr.

Líforhella og önnur vinna, sem
áhallustu veldur eða áþröð; má ekki
þora fram á láð þegarinn ári á þessum

leifis þröfnadarnefndarinnar og sjá allum þeim þröfnadarstakliðnum fullnægt, sem nefndin setur. (Nefndin hefur einnig gætt að því að alskonas vinnustöður eigi þröfnadar vel og ekkert haft afmækt fólk í þeim.)

Á hið hlíðar eða gafla, sem vita að götum eða torgum, má ekkert hengja, neula eða flóta á annan hátt veins konas þeskifing nje annat, sem óþröfnadar er að eða áþefur, og eigi má heldur hafa þeskifrónus við almanna þori

Ábútt úr salemnum má ekkert herra á síni í gjölfum þónum eða á þann hluta af öðrum tímum, sem seint að almanna þori

58. gr.

Þeir eimur mega fæst við að sláta ~~skrifnum~~^{stórgrípum} og sauðþenadi, sem þengid hafa skemplega heimild til þess lijs þröfnadarnefndinni. Þessi heimild skal veitt ef stakliðnum þeim verður fullnægt, þó mi skal gelina:

Skemurvor skulu dregnar og gerdar til á vatsheldum steinþalli. Ger og aðrar slátursleifar skulu þóðar í vatsheld keröld, vagn, eða skringriþji. Pallurinn skal hrensadur og þveginur dag hvern þó er slátad er

Sláturinn skal mi eigi vera undir indubhísem eða vatshálmum, þorgríffum eða salemnum, en ummi 20 þetum. Viti þallurinn að almanna þori skal í mill. Konu manna, þótt gjöring.

Þat er bannat hvernig sem á stöndu

ad l'ata hunda koma á hláðvöllum.
Þrot á barni þessu & á ábyrgð hluka
aðeigandi sláturanna l'adræizanda

Kesgeimsluhús sláturanna gjen þrenn
og loftgöð.

Þrofradarnefndin getur þekid oflús
slátrunadrið ef slátrun áhliðrast
firirnodlum þessara samspitara eða
bdrinn reisir opinbert slátrunarkúis.

59. gr.

Þrofradarnefndin hefur g'eltur á þri'
at skend matv'el. eða heðskuleg
firir heilsu manna gjen eðski háð
á b'atstólum. Skal nefndinni heimilt
at skada alskonas matv'örn og neit'elur-
v'örn hjá kaupmönnum hvenur sem
heimsi list. All skend vara af þessu
togi skal, ef hin er skadad, urðlogt eð
gerð óskadleg á þann hátt es nefndin ségja
firir og á kostnað v'örnigandans.

Þrofradarnefndin getur bannad
matv'el's'alu, ef s'elustadurinn virðist
með 'allu áhefuo; þessu barni getur
hin beitt um skundarsakið ef nemur
g'j'kdinnu & firir á s'elustadrum og
hatt vid at salan g'eið. veikinni
g'ötu

Þanna má at flitji n'jalik á
bejinn af heimilum þos sem n'ður
verki & firir á m'örnum eða sk'yrnum

60. gr.

Þrofradarnefndin hefur g'eltur á
h'rembet á barnastólum bejarinnu-

Á hver sém hefur to börn eða fleiri
í kenndu, er skildur að tilkinnu nefndu
í sinni stærfa sinn og getur nefndu
heimtad að kenndu tafan sje eigi
minni en svo að tvo kenningafeta
lastrum komi á hvert barn.
Nefndu getur og krafist þess að
lofti sje veitt í slíkum kenndu tafun
á þann hátt, sém henni þessio hlids.

— 4 —

L I. Kafli

Um reglu og velmanni á götum

Frúrvarp
til lögreglusamþykktar
fyrri Reykjavíkur-Kaupstað.

1. gr.

Uppþot, eto mannsöfundur, sem raska
reglu eða kálmas umferð á götu
vegi eto Svæði, sem eru til almenn-
ing afvota, má ekki eiga Sjá Stað

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast saman
á götum, vegum eto sveðim þas sem
almenninger fer um, svo agæð kirkju,
dýr og annara húsa, þas sem al-
menningar kemur Sainan, þá skulu
menn hafa sjer epli fyrir malum
lögregluhönum til að varðveita götu
reglu.

3. gr.

Á alfaru-vegi, strati eto Svæði má
eigi fljúgast á, apu, kalla, blústra
eða kynji hátt, eto hafa annan
hávata eto ófalest agmatgæðis
háttalag, sem raskar allsherjar reglu
eto óráðar þá sem eru fara eto
natlast líu

4. gr.

Enginn má á óþyngryggur berja
á dýr eto glugga, kringja derra-
bjöllum eto hafast veilt þat á,
sem óráðar húsbíendur.

5. gr.

Á götu, strati eto Svæði, sem almenninger
fer um, má eigi leika knattleik, þinna-
leik, klunk, og ekki gjör reuubrautis,
eto hafa aðras skemmtanis, sem kálmas
umferðingur

fréttast
frá skautum me stöðum

6. gr.

A' eta yfir gótur, strali eta snoti,
sem almenningur fer um, tria eigi
skjala með kyrum, stannkyrum,
lyklabrum, ^{örvað} bogum eta öðrum
snopvopnum, ekki kveikja i þútri
skabelnum eta stanni þannar
þrengrifnum öðrum, eigi karla
eta fleyyja frá sjó stannum [Sveig] I glerbotnum
þoknum, öðreirindum, vatni eta
meiri ötu, er ljórrí gelur valdið
eta óþægindum ferri frá er um
slíku slati fara.

7. gr.

Enginn má ganga duðkladdur
a' almannaferi þa: þinnngi
sem ~~stær~~ mistíður vellum, eta
gelur raskad allkvefja vestu.
Sinnileiðis er leumad a' almanna
feri að sjón af sjó hneykslan-
lega hegur, t. a. m. með órami-
legum arðum eta lálbragði,
mú þri' að flotta sig kladdum
a' hneykslanlegan hátt, o. fl.

eta goro þarfir sína

8. gr.

Enginn má baka sig eta synda
þaknum við bruggin þegarum eta
annarkadar svo kálaf laudi,
að hneyksli valdi, eigi heldur
nalagt skipum er a' hafnum
leggja.

II. Kapli

9. gr.

Enginn má ólíkuaddum slakka
eta kveikja a' gobulyaskerum
þegarum.

Ákvæðum
þessum til að afstípa kalom-
num og holla þessum umferðum

10. gr.

Áu leyfis loyglutjornar-
innas má enginn seljast af
á göm strati eta Svati,
sem almenningur fer um,
til að selja af vorum eta
kennu ára ávissom, og svo slíkt
leyfi veitt, þá að einn á þessum
stað, sem leyfit hildur.
Eli samþykki leyfis hlutað-
sigandi hurratanda má enginn
lata fyrirberast á hurratanda, í
gönd hlutur á á áttum slatum
þar sem inn er gengit í hús eta
á hurratí. -

11. gr.

Sjettis meðfram hinum
skulu einhverjir áttatás fjórir
ganzandi menn. þar má eigi
fara með áttatanna, hvalbirtum
vagna og öllum áttól, nema
barnavagnar, og þar má eigi
héra, draga, velta eta á annan
hátt fara með sjer fyrirferðar
mikla hluti, svo sem hurrur,
hey eta hús eta annað, sem
gjörir vandrifna ágreiða.
Sjú, gaadrifur, skotvopn og
átra hluti, sem tjör getur hlot-
ist af, má að einn flytja eptir
götinni sjálfri og skal varlega
brú þá fara. -

12. gr.

Á götum, stratum, fornum,
eta annantatar á almannafari
má eigi leggja eta selja neitt
þat sem lálmar vandrifna,
þá má þess, sem flytja af svo vorum
hey eta áttatanna, hey eta annað, og eigi
© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

geta laf þá frá sji á eigin
 löt, ~~en~~ leggja þessa hluti
 frá sji á torgunn og götum, meðan
 á flutningnum stendur, þá skulu
 þeir eigi og en ávallt skulu þeir
 laðri svo, að þeir gjörið eum
 ömmuðan farastaluna. Vagna
 kjólbörn og stetas megi eigi
 standa á götum eða stratum
 lengri tíð en handeyðist er til
 að fylla þá eða tanna, en aldrei
 megi þeir standa á Stjeltunum.

13

Á götum, stratum og torgunn
 sem almenningur fer um,
 má eigi vinna þessa vinna,
 er vinnuféð mauna eða gjörið
 hana harkulega, t. a. m.,
 leppi vit, hárgva gýgól, þanna
 þerka eða þriðum. Á götum
 eða stratum má eigi haldur
 hrista gólþeppi vitra sængur
 fól eða hennja fól þil
 þerri eða annað þess koma

14. n. Enginn má heruggja vorum höfum
 gungastíðun, nji annat þess koma
 utan á hús, þeim ^{meiri} eum at stratum
 um eða torgunn, eigi heldur setja
 eða láta standa í opnum gleygum
 18. gr. 19. gr. 20. gr. 2
 sem vita at þess meita kþalunum,
 15. gr. veit þá, es þessi getur vald.
 it, ef þá þess umtú

16. ~~andstana~~ ¹ Daga í vit götum,
 getur lojregluskipum skipat
 fyrir, hvernig hoga skuli umferðum
 16. gr. Lojregluskipum getur, ef handeyðist
 þess, skipat fyrir, hvernig hoga skuli um-
 ferðum, meðan stendur á vitgötum við
 götum.

15. gr.
 Faraldur og öðrum hlutadeig-
 endum er skylt að annast um
 að heilýðilest eptirlið sji hafð
 með áhálpuðum hömum, sem
 eru á þess vegum, meðan þau
 eru á götum eða annastalun
 á almannafari,

17. gr.

þess hús um byggð af nýju
 eða eldri hús eigin og byggð upp

Da trýla forvandanlega, að við
lastri heyringabreyt.

30. gr.

Engin ma' þija hundia' manni
eigi lata fjörnfarast að opta
hundia' sinum, ^{þygar} af hvern uerðas
var við, að hann eadil á ^{með} ~~með~~
þessum sem brytas á móti þessum
er heyringarverður, þó að ekkert
þjón hafi hlöðist af höttaleysi
hans.

28. gr.

Flakningahunda - en þar til
teljast allir hundar, sem ekki eru
eignir etc. á neyjörum bejaranna.
getur lögreglustjórnin látið
handsema og auðlysa, og ef
eignarinn gefur sig eigi frá
innan 3 Salanbringa og greiðis
afallinn kortuad, ma' drepa
slíka hunda. Þau er um hunda
sem rorpa Suefríði manni
með gelli og Spangáli á natus
þeli.

32.

29. gr.

Nú vill eintver halda greinna
hunda til uorðu á tilteknum
Suati, og skal hann þá skipta
lögreglustjórninni þá þá.
Suati þá, er slíki hundas eru
haftir á, skal vera svo traustlega
girt og lokað, að hundarinn
þá komist eigi út, og avall
skal þá ^{á staðnum} vera uppfert greinileg
auðlysing að úteluhundas egi
þas kaldum og á hverjum tímum
hann er laur.

30. gr.

V. kafli

Umfridum almennings eigna

o. fl.

33. gr.

Stammvirkni og hluti hvernir nafni,
sem nefnast, er atlagið eru til al-
menna afnata etu til þrygja má
og svo sem ~~sem~~ tímminuanti, vatna-
bás, götuljásker, nafna- og lölu-
spjald a' götum og húnur, bekti,
gúrdingar og annad pershattas má
enginn skemma etu fara úr stat,
eigi heldur etu etu saungu, vilo
riipa, ljarga, mála etu heikna
a' þá, og þetta dítara a' einnig
er um þann hluta af húnur
mín- etu þrygdingum og ~~götu~~
þeyr lígnis a' almennafari.

Lá almennafari

34. gr.

Enginn má klæfa uppá etu yfi
etu skemma gúrdingar, sem er
setta eru fram með götum stat.
um etu svæðum, sem lígja a'
almennafari.

35. gr.

Í húnur gúrdingum mega engi
leika etu ánnu ólíklyðileg
þeytum eiga sjó stat, þryg og da
fúti, sem grótusett eru a' graf-
fútum etu a' leikum, má enginn
eigi upp ~~sjó~~ spilla a' annan hátt
etu fara leika, eigi spilla etu
saungu grafstina a' nokkum hátt.
Skemman má eigi leika a' húnur
gúrdingum.

48 gr. 2

VI Kapli

Um hús, vinnu, uppsettu auglýsinga

33. gr.

Þegar tjórnin ákveður nafn á
götum og latín fella nafna-
spjöld eða málá vörðun á
götuhornum, þar sem þurfa
þykir. Tölur þáldum sem
þegar tjórnin hefur latis, fella
á hús til að lækna húsnáð,
skulu hún eignendur halda
vit á önnur kostnað ^{eti latus} eigna-
myja, ef á þarf að halda.

34. gr.

Þegar tjórnin ákveður, hvar
uppsettu skuli auglýsingar frá
eignarvaldum og öðrum stjórna-
valdum, og skal á kostnað
þegar sjóts útsæga spjöld e
þriðjónni þess mynd sem þurfa
þykir.

Auglýsingar um sjóntíki
danniðingur, tímning og aðra
skemmtanir, sem leyft er að
halda mið fella upp hvar sem
vill með samþykki hlutadignandi
húsnáðanda.

Aðrar auglýsingar má eigi fella
upp nema með leyfi hlutadignandi
eða húsnáðanda og lögfrustjónarinnar,
þó eru undanþæmt auglýsingar, er
snerta húsið sjálfst eða íbúa
þess.

38. gr.

Uppfærta auðlunda skulu
hluta eignar tana mids,
þegar þar hafa fullnað þio-
gangi sínum.

Löglega uppfærta auðlunda
ma' eignum rifa mids, þanga
eða qjónólauðlyar á annan hátt

VI. Kappi

Um veitingahús, Memortubato
og almennar þkennustarir

39. gr.

Þessi þáttur er hefur um hönd veitinga-
dala, matar eða drykkisfangar, á-
ferga eða óaferga, er skylt at
qjón þátt sem á hátt valdi ákentu
til að afstýra þess, að gatu þess
á hefur og veitingar ávallt gát
afstýra þess á heit þátt þarífrum
í veitingastofum harni, sem er á matar
götu veitingar og veitingar.

40. gr.

Á almennum veitingastofum ma'
eignum qjónarð sekur í afsalega
affelli eða hávata, þar að aðrir gisti
þinskónar eða þerriliskólk eða ma'
grannar hafi amati af eða áþanda.
þar ma' eigi heldur sína af síje
arannilya eða þröngskulauðlyar heftan

41. gr.

Unglingum yngri en 16 vetna
ma' eigi selja eða veita af erga
drygnar

19. gr.

Núi er hvið eta hluti af þeim
 svo þröngt, að hætta af þeim
 að það þröngi eta falli sítur,
 og getur lögreglustjórnin þá
 bannað að nota hvið, og lagt
 fyrir eigendurinn innan töllek-
 um tíma, að láta gjöra þessas
 indurkælu á þri, sem standspdy-
 ar eru til að afstýra hattu
 auk þess getur lögreglustjórnin
 gjótt á kortuð eigendur gjótt
 aðras þar ræðslafarir, sem
 standspdylega þyppja til að af-
 stýra hattu fyrir neyðarvæðis
 og aðra. -

Sama er og þegar Steiri-
 negg, þjenns eta annari gjóttinn.
 leggur við hvið eta falli.

20. gr.

Aðald átt sem notut eru til
 að heppa upp ~~er~~ et semna mitu
 vorum og áttu í eta frá hviðum,
 sem leggja á almannafari, skulu
 vera mjögilega traust, og þeir sem
 nota þau skulu vera oftis merum og
 áreitaulegis

21. gr.

Núi geygur þjallardit ^{gaur} ítt at
 stjall eta gáttu og leggja fram er hvið-
 hlíðin, og skal þá þjallaraopit vera
 þrygt mid hleum eta hlara frá þri
 áttinn er á hviðum imo bjast uertus
 á morgnana, nema opit stjall stjall nagi-

Leggjujelas og stjalljelas

lyga afgirt með grimum heggja
vegna.

~~22. gr.~~

22. gr. Þegar er á fjárminni má
eignum hægga góð og vassir í
höm á lefji lögregluþjónnanna.

III Kafi

Um reid og atvinnu á götum
og rekstur gripa og fjendur o. fl.

23. gr.

Þeir sem reida eða aka um götum
Skulu við háfa heildsögga aðgættu
einkunn er þeir fara fyrir götu
þom eða fram við gardskiltum.
~~Skulu~~ á götum, torqum og
annarslatur á almannaför
má eigi reida eða aka hartara
er, á brokki, og skulu þeir sem
aka eða reida, ef þeir gíra, i laka
tíma gíra viðvarð monnum, sem á
vanda þeim ganga. Á stjettum
má eigi reida eða aka.

24. gr.

Leita menn og atvinnu fenta menn
meza eigi binda heita fórn eða
lata þá standa á götum eða
stjettum. Með aukunheita skal
eigi háfa leysi viðval á götum
en myndgætt er til að laka ofan
eða lata upp klippas.

25. gr.

Þegar menn meza eigi lata heita
sinn ganga lannu á götum þaj-
arinn frekar en myndgætt er
til að hleypa þeim á fjör eða
til vatni; þá er og slagi heitas
meza alls eigi ganga lannu, mi heldu
þeir heitas, er fara leika eigi eða fara.

Þegar heitum er heitt fyrir elda
eða þana, skal festa eit þá hafiþer
þjóttu, svo að til þerra heyrir i
lakan þinn

a' hlauptum um góturnar, Frá
15. apríl, a' vorin til þess er hefur
um þessum ^í hága a' þaustrum má
aus eygum heitar ganga leus,
um þessum an leyfi lögregluþjónna.

26. gr.

Lögmann

Sauðfjendur má eigi ganga
laus um þessum frekar er nauð-
þyngt er til að reka þann má
og í hága etu fjörn etu til þess
og skulu allir koma fjendur, þessum
þessum in þessum ekki teirna er l.
maí, nema þess hafi þann ^{vörð} ~~gegn~~

27. gr.

Nauf, sem þess eru til þessum
Stulu ávallt leidd a' þessum má-
ley þessum og þessum fjendur
kallumum að þessum þessum
þessum þessum þessum.

28. gr.

Um þessum þessum og þessum
þessum, sem þessum eru til þessum
þessum til utflutnings etu þessum
þessum, getur lögregluþjónna
þessum þessum þessum, sem
þessum þessum þessum til að af-
þessum þessum etu þessum
þessum. Uggfændur: -

IV. Kapli

Um þessum.

29. gr.

Þessum þessum, sem þessum eru
etu þessum þessum að þessum
þessum og þessum með þessum, þessum,

Þa getur, getur lögregluþjónna
þessum þessum þessum að þessum

Veitingahúsum állum, þar sem
 áfengi dryknis er seldis, skal
 lokað kl. 11 1/2 á kvöldum, og allir
 gestir, sem eigi hafa þar réttstaf,
 skulu fara út ekki seuma en kl. 12
 á miðnætti; þó má selja ferta-
 mannum gæða á kvöldum tíma
 sem er, og heimill skal fjelagum
 sem lajreglustjórnari þekkir, að halda
 samkvæmi og dæmsleiki eto aðrar
 skemmtarnir, ef eigi taka aðrir þátt
 í þeim fjelapörum eto gestis þeirra,
 í veitingum, [þar þeir að vera bundin
 við atvörðendum tíma].
 Enginn má hafa kaup og omme
 það standa fram yfir tími þil-
 lekna tíma

þ á veitingahúsum

40. gr.

Enginn má halda opri þera gón-
 leiki [þá leyfis Landshöfðingjans.
~~Þá getur áttid veitt stítt~~
~~leyfi til að hika gæðit eitl~~
~~stítt].~~ Leyfi til að halda gón-
 leiki í velgjörða skemmtum getur
 lajreglustjórnari veitt. -

þ fyrir borgum?

þ Da til et að styrkja þessir et
 alur en ninn þarfis.

44. gr.

Án leyfis lajreglustjórnarinnar
 má enginn halda opri þera sam-
 dægva eto aðrar söngskemmtarnir,
 eigi heldur dæmsleiki, ekki þessum
 kvætna skateldi. Jektir sýnu dyr,
 myndir eto þípröttis. L

þ fyrir borgum?

þ etu ganna með loyandi blási

þ Bara etu þannhata má eigi halda án
 leyfis Landshöfðingjans

45. gr.

Enginn getur er vitaskuld, að þess
 eigendur eto þessráttendur geta
 baumad, að þessum leyfi hafa
 þessir til að halda skemmtum

Saukvaun 40. 41 gr. vatni þá á
 þeirri lúð, svo er þuogum ein-
 um, er gublunga hefur á heimili
 einn eða af öðrum gildum ástaf-
 um, heimlet, að krefjast, að Fuga
^{almennu}
~~þess~~ þessum, er háreyfi er
 að, sji haftar svo mætti (heimili),
 hinni hefur, að hatta eða þjórn
 geti af þri hlatiri.

VIII. Kapli

~~Þetta~~ Áttadann til að afstýja sþísta
 ati og óholluðu á ~~almennu~~ sþísta
 — " —
 40. gr.

Um almennu heimilati og þísta

Á göllum stratum og dundum, & al-
 munnungur fer um, mi engum fleggja
 frá sji hájum, norpi ^{skalpi} tundu og mi
 öðrum óheimmannum frá ~~þessum~~ h
 Þessum má eigi kanta neomi
^{er óholluðu} ad eða
 þri, & (þísta) getur vatnsmanna
~~og í lúðum má eigi fleggja~~

Eigi heldu má fleggja í lúðum
 eða hjörnum neomi af þri eum
^{í þessum}
 lúð er þessum skalpi,
 Þísta má eigi fleggja þísta
^{mald} eða öðrum óheimmannum
 ogas er í flatamal um hál-
 þallum þri

44. gr.

Hey, þang, má, smald, áhúð
 eða annað þess konar, eum slatid
^{eða þessum}
 til flutning um göllum strati
 eða svæðid eum almennungur
 þess um, skal so, & flutningum
 ræðu, skyldu að mætti upp
 Samdögur. Annan ega klöfu
 og önnu ilát, eum áhúðu er
 þullu i, ad vera svo þjelli og
 eigi fylgi er svo, ad ekki þessum
 er þessum eða flutningum slatid.

46. gr.

Hja vatnshöllum þessum og i mána

48. gr. - Þessum
 Þessum, ábundarþessum, forir eða
 þessum má eigi ^{þessum} hana við göllum strati
 eða svæði, eum almennungur þess um,
 eum i Steinlúðum þessum, og næjilega
 þessum, og skal þri til þess þessum
 þessum þessum þessum

L' eigi heldur sleppa fisk.

við þau, skulu menn við gæta
þess að af þessum sökum
framant er umm. Fálud, í lög
eða annað má eigi þess við
vatnshæli. ^{Salernij} Þorþunga, áður þor-
þunga, forargruffur eða fiskikona
má eigi hafa nær vatnsholi en
heilbrigðisnefndin leyfi.

§ 4. gr.

A' hvaldum Da gællum, sem
vita að götum stratum eða borgum
má eigi heuggja eða neyða eða festa
á annan hátt f' nein komasfiski-
fory tji annað, sem áþrifað er
at eða áþrifað, og eigi má þess
hafa heldur hafa fiskikona
við almannaferi. - Lepras (lysis)
brættu og áðru vörum, sem áþrifað
veldur eða hallustu má eigi hafa
á öðrum stöðum en þeim, sem
heilbrigðisnefndin ákveður.
Mátt ís Stags. Salernum má
eigi vera á þeim, sem liggja í
gjálfum þessum, eða á þessum
hluta af öðrum þessum, sem
veit at almannaferi -

51.

Þessum sökum tekur at eigi at láta
þessum salerni heggjandi geyra andur.
gáði frá hvaldendum. Slik breim-
ur skal framfara á naluas
frá kl. 12 til kl. 5. Egi Lapsi in
Salernum má eygum karla í
ljórninu, sje fjörma eða fjörum,
en það skal látt í byrgasgruffur
þess um þessum, þessum heilbrigðis-
nefndin ákveður.

L' á sumum af 10 til 12 á vöðvum

eygendum, ad rem vilgiam abest
in salernum, ad amara spalis
meimurina, ad pro se peris hui
L atabru leyti burti. En skuldi eru þeir ad hoga
Epi epti formidum perraras gkunas

52

A'eda vid almannafori vora
eigi klattu sheppum. þat se hannat,
hvernig þen. ad theudun, at laka
hunda kanna a'klattuallum, þega
klattrat er sandþjofuati. Þrot a'
hanniperru eru a'abyrgð hlutata
ayandi latareijanda. -
þen skal avall gatt ad laka epi
sandkindum horfa uppá, metan
skorið er. -

IX Kafi

Um Stadjildi Sampykklarinnu
o. 11.
53

Sampykklur þessari skal þri ad eini
heitt i uthverfum kaupstaðarinnu,
ad þat þyni vid eiga, etu þri vort
vit kannið

54

Nu þessari latur einhver þessari
farast þessari ad leyra af heudi
tharf etu fallnagga latti, er þessari
hann se last samkvæmt sampykklur
þessari, enaa þi þessari gjoil vid
vart um þat af lagzluftjorranu,
ay er þi lagzluftjorranu heuill ad
lata verra verkid a'kostuati hlut-
adliganda

~~55 gr.~~

~~5. gr. i lagum~~

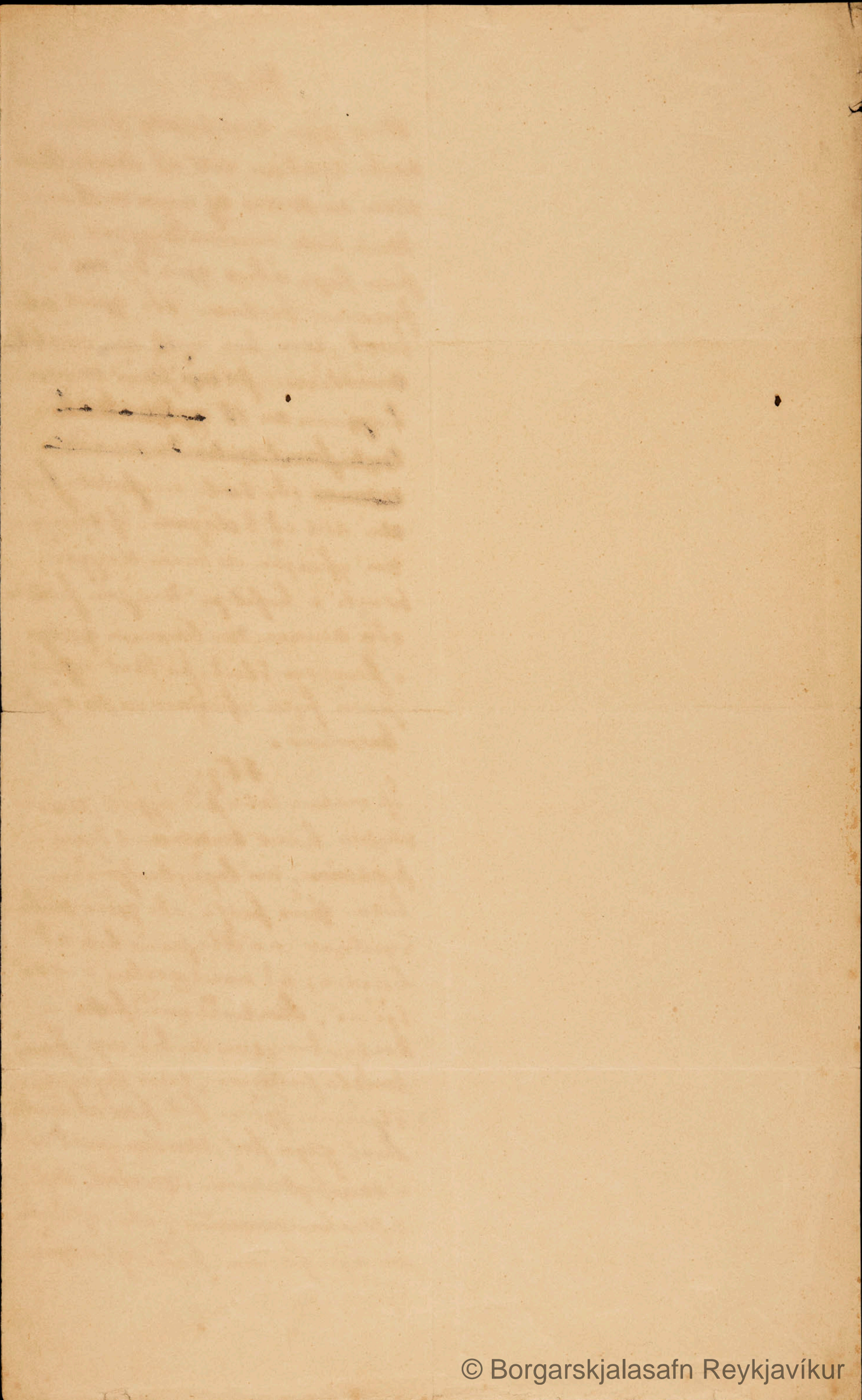
56 gr.

Allur karknadar, sem liti af
framkvæmd a' sampykklur þessari,
ay eigi verður krafinn af ein-
stakum mannum, gveitist
via bejarngats

Þrot gegn samþykkt þessari
 varta seklum all at heari. Þor
 eldar en 10 ára af yngri en 15 ára
 skulu taka vandast hággum ef
 þau hafa áttu qm sig sex í
 þessum bratum, eta qm all-
 kvat, sem her allt um einstaka
 ávallum, þó eigi fleiri vandast
 hággum en 15 ~~gjaf áttu~~
~~lesti þessu epist 30. gr. í at~~
~~mennum~~ eta sala ársfoldu þess
 eli all at 8 dögum. Ef kemur
 mni' yfirþau, er þann druggur,
 sparti á hafileysi umjau foreldra
 eta annara, sem barnum ganga
 í foreldra skat, þó skal refta
 þessu fyrri yfirþauina, en eigi
 barnum.

55. gr.

Ef embur letur þad ájót, sem er
 skylda þess samkvamt þessu
 þessum, mni' lapezlurjörum
 lista gjör þetta, eta gjöra vand-
 gyllega rathessum til at
 hundra, at vandröslan valdi
 tjöri. Kartusá mni' þetta af
 kartusáttu, sem lentis af þessu
 kartusáttu, sem lapezlur-
 stjörum gjör til þess at hundra
 þess gegn þessu, sem barnum er
 í samþykktum, qvist af
 afrotlamum, eta, ef þann
 er ági þess um þad, af þessu
 gjafi.

Eplirit.

Orindisbrjef
til bráðabýrjoga handa löggæslumönnum
í Reykjavík.

Orundisbrjef

til bráðabyrgða handa löggæslumönnum
í Reykjavík

1. gr.

Það er skyllda löggæslumanna, hvort heldur eru lögregluþjónar eða nátturverdir, að reyna að sponna við glösum og afbrotum og leitast við að koma þeim uppef. Leuber þeim og að hafa vakandi augu á þeim, að almennum friði og reglu egi eigi raskad, og að bregðast egi yfir þeim til lutandi lagafyrir málum og lögregluskipnum.

2. gr.

Lögregluþjónarnir skulu, kladdir einkumis þeirri, að öllum jafnari báðri vera á umferðum þeim frá kl. 11. f. kl. 10 eftir kl. 11, síms í hvoru lagi, og þannig að þessu egi annar þeirra staddur í miðklæða bejarinu (Krossinu). Um aðrar gótar bejarinu skulu þeir ganga til skiptis, að minnsta korti einu sinni á dag. Á morgnana frá kl. 7-11 skal að jafnari öðrum annar þeirra vera á umferðum þeim til skiptis. Máltíðir mega þeir egi halda báðir í sér og egi leppast lengur við þess en 2 stundir alls á dag.

Nátturverdir skulu vera á umferðum þeim frá kl. 11 á kveldin til kl. 1 á morgnana, og skulu ávallt ganga síms í hvoru lagi, en þess annar þess að

Stóðar við, skal hann gjöra hiinum áðvart með þessu tíminu
Nátturverðvinnur skulu jafnan, er þeir eru á vardi, hafa ein-
kennis hefur á höfði, og lögreglustjóld festur utan á yfir-
höfu sinnar.

Eigi má löggæslumenn fara af vardi kveld eða morg-
un fyrir en annar hefur tekið við, og þeir hafa borid sig
saman um það er þurfa þykir.

3. gr.

Vardi maður sjúkis á götum, eða á annan hátt, ósjálfbærlega,
skulu löggæslumenn koma honum heim til sín eða
úrvega honum heilsaskjól og nauðsynlegar aðblygningar.

4. gr.

Heimild þá er löggæslumönnum er veidd til að taka
menn fasta, skulu þeir varast að nota að óþyrri styrju,
og þegar þeir deita kemmi forðast allar misþyrmingar.
Að jafnardi skulu þeir eigi uppá eitt eindeinni taka menn
fasta, nema þeir sjú staddir að glöps, eða líklegt sé að
þeir munu reynda að skjóta sjú undan á byrgð fyrir
lagabrot, eða veiti framkvæmdum löggæslumanna
verulega mótþyrmi eða ösi aðra til þess. Þegar maður
er tekinn fastur, skal það tilkynnt lögreglustjórn
svið skjótt, sem þingmennstædur leyfa.

5. gr.

Vardi bráæpti eða rýkingar á atvinnuferi, skulu lög-
gæslumenn skilla til friðar, og ef þeir gjörast taka þá
seku fasta. Löggæslumönnum er heimilt, ef á þessu
að valda að kveðja sjú til að stóðar hvern þann, er þeir séu
til, til þess að hindra lagabrot eða bala niður óspæktis og

málþroa. —

6. gr.

Reiðrit húsráðandi aðtöðar löggæslunnar til að
stoðva aflog, illdeilus eða aðra brogðu í húsum sínum,
er honum heimilt að fara þangað síns og stilla til
fríðar. —

7. gr.

Lögregluþjófur skulu gjöra sjir þar um að kynna
sjir hag og ástandur þeirra manna, er seljast að hjer
í bænum og hvort þeir hafa þingid nauðagnlegt leyfi
til þess. —

8. gr.

Til viðhalds almennri reglu og heimsats á götum
bajarinn skulu lögregluþjófur gjerstaklega gæta þess
sem hjer regir:

1. að líta eftir að rusl og afpönni leggi skeri á götum
og borgum bajarinn eða býarbryggjum, að renn-
ur sjer heimsadar og borð yfir þessin í lagi. —
2. að eigi sjer farid á skautum um götus bajarinn eða
rennt sjer á stöðum, þar sem bratti er eða halli,
og að stráð sjer sannt eða vösk á fetti í hálku. —
3. að eigi sjer látið eða skjöld neitt eftir á götum
bajarinn, er geti orðið til meins eða farastalunn,
að eigi sjer ríðið eða ekið eftir stjettum meðfram
götum bajarinn, eða gripis látnis standa þar
eða þarungur. —
4. að eigi sjer ríðið eða ekið hart um bænum. —
5. að eki sjer slátrúð skipnum á almannafjeri,
og hennar eigi látnis komast þar að. —

6. að ekki sje kastad gíjoti enjót' eða óðm, er fjör getur
 afhlotið, ekki skolið úr býnum eða óðmum skol-
 kolum eða flugeldar hafðir um hönd.
7. að mikið skamt sé ósýðum eigi egi stad á almanna-
 þum.
8. að eigi sje farið illa eða mistumast laust með skepnum
9. að eigi sje spiltt almennings eigi fjör' þannum
10. að þeir til stjórta sjeu viðstadu þegar gæðspjónnum
 gjörð er haldin í dómskirkyminni, til að sjá um að
 engin óregla eigi sje stad.

Þá þjófskast er við að fara burtu af almanna þum þum,
 sem er til neins, óþífa eða þurastalmsa, nema lög reglu-
 þjófar láta taka þum burtu á kostum hlutadreg arda, þá
 skulu þeir, ef um mikinn kostnað er að ræða, leyta
 fyrst úrskurðar lögreglustjóra.

9 gr.

Lögregluþjófar skulu hafa nákvæmar gætur á, að slögleg
 dala eða veiting afregna drykkja, eða almennar skemb-
 umir í heimildarleyfi eigi sje stad.

1. ekk.

10 gr.

Natur verðir skulu sérstaklega gæta þess:

1. að engin háreyti eða óþekkt eigi sje stad er vakti
 þum eða nadi þegar þum.
2. að slökkt sje á gæðgjóskum á ákvæðum þum.
3. að gjöra neinum viðvart ef dýr eða gluggar standa
 opnir að nóttu til.
4. að veitinga þum sje lokað á ákvæðum þum
 (M. M.) og gættu dvelji þum eigi lengur en til M. M.
 á kvöldin, og að eigi sje þum háreyti eða óþekkt.
5. að gjöra neinum viðvart í þeka til, ef þakki
 er þum af eldi, vatni eða vedri. Þum eldur

upp í bókum manna, hefur þeim þótt að veita þá, og hefja síðan brúakall, og að þeir lúmu gjöra lögregluþygn og slökkviliðsþygn viðvar.

6. að þessu þá sagu sem eru á ferð á náttarspeli, með einhverja nemni, svo að þorþryggilegt þygi, og veiti þeir eigi fullnægjandi andsvör, minn taka þá fasta. —

Þannig samþykkt á bæjastjórnarskemmi 21. mars 1889.

Haldor Daniellson

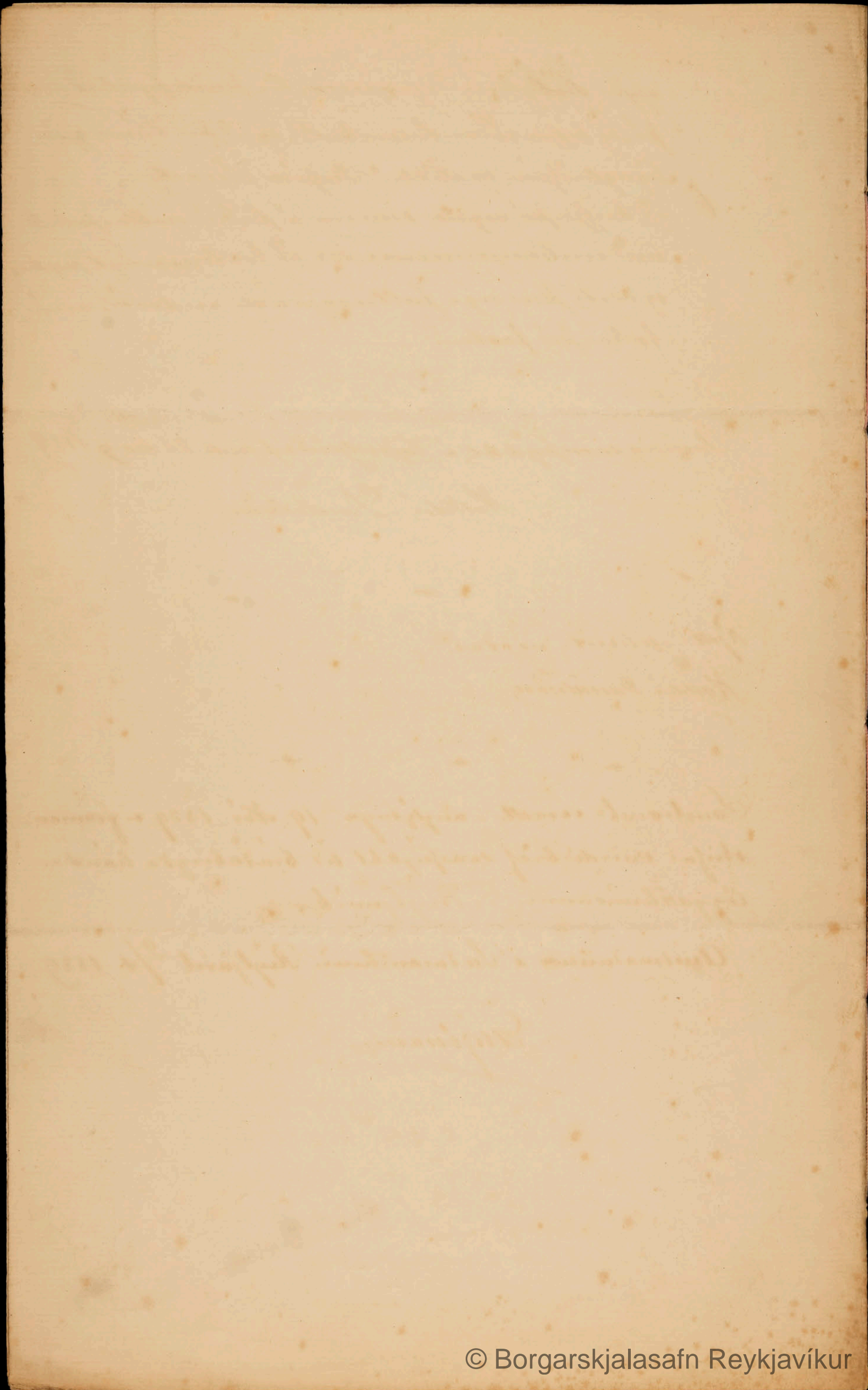
Rjett eptiritt vottat

Haldor Daniellson

Sambærub cancell. - auþýsing 19. Nov. 1839 er fonnar-
skrifad vrisdisbrif samþykkt til bráðabirgða hánds
löggerðumanna í Reykjavík.

Austmadrinnur í Sudurmannum Reykjavík 9/4 1889

Elstjórnarinnur

Erindisbréf
til bráðabýrgða
handa löggörlumánum
í Reykjavíki.

Fimmtvæping.

1. gr.

Það er skylda löggörlumanna,
hvert heldur eru lögregluþjónar
eða noturverðis, að reyna að
sporna við glöfum og afbratum
og leiðast við að koma þeim
upp. Þvo ber þeim og að hafa
vakandi auga á því, að almennum
um fríð og reglu sé eigi raskað,
og að brott sé eptir þar að lít-
andi lagaþyrmslolum og lögreglu-
þyrmslolum. skirnumur

2. gr.

Lögregluþjónarnir skulu að all-
um jafnati (háðis) vera á umferð
um boim frá kl. 10 f. háð. til
kl. 10 e. háð. sínn í hvoru lagi, (og)
þannig, að jafnan sé annarhvor
þeirra staddur í miðhluta bojar-
ins (Kvarinni). Um aðrar götur
bojarins skulu þeir ganga til
skiptis að minnsta kosti sínn
sínni á dag. Á morgnana frá
kl. 7-11 f. og á kvöldin frá kl. 8-10
skal að jafnati aðeins annar
þeirra vera á umferð um boim
til skiptis. Mállitir mega þeir

unform

eritt

Nú klæddi erklærðum, og

þó

Leitwænsfatar

~~Tilgi notkunarverðir matast, með
en þeir standa á ~~skólum~~
skulu þeir hafa mat sinn
með sér.~~

[Notkunarverðir skulu jafn ar
en þeir eru á vortu, hafa um-
kennunarfærni á hátti og lög-
reyllustjóla fectan uttan
á yfirhöfsum sínum]

~~Þetta mega notkunarverðir á var-
tuna sínum, halda lengur þessu
þessu að raunlausu á þessu
skad en 5 mínútur í svari
er upptækt á mat skul dagur
heimilt á staldum um
allt að 10 mínúturnum, þar sem
tvo dagar til, að þeir sjái yfir
stóttu vordu sínum.~~

Luculega

eigi halda háðir í sem og eigi kefi-
ast lengur við þor en hvor stundir
allt á dag. [

Notkunarverðir skulu vera á um-
ferð um hönum frá kl 10 á kvöldum
til kl 7 á morgnana og skulu
ávallt ganga sínu í hvoru lagi,
en þarfi annarkvort aðstadar við,
skal hann gjöra hinum viðvarð
með þessu sínu. [

Eigi má löggörlumatar fara af
vortu kvöld eða morgun fyrir ann-
ar hefur tekid við, og þeir hafa borid
eig saman um það sem þessa þessu.

3. gr.

Vortu matur sjúkum á gólu eða
á annan hátt ájálflýjarga, skulu
löggörlumenn koma honum heim
til sín, eða úlueza honum húsaþjál
og nauðsynlega aðblygningu.

4. gr.

Máimild þá, er löggörlumannum er
veitt til að taka menn fastu, skulu
þeir varast að mata að áfyrir synjun,
og þegar þeir leita kemmi, forðast
allar misþyngningar. Ad jafnari
Skulu þeir eigi upp á sitt eindomni
taka menn fastu, nema þeir séu
sladris að glop, eða líklegt sé að
þeir muni reyna (ad stjótta sín
undan ábyrgð fyrir lazabrot, eða
veita framkvæmdum löggörlu-
manna (magna) mótþyngnu, eða

3.
erá aðra til þess. Þegar maður
er tekinn fátur, skal það tilkynnt
Lögfrustjóra svo fljótt sem höng-
um stödur leyfa. —

5. gr.

Verði háreysi eða reykingar á
almannafóti, skulu þeir stilla
til freitar og af þóð gjórist, taka
þá sekur fátur. Lögfrustum-
um er heimilt, ef á þarf að halda,
að hveðja sér til aðstæðna hvern
þann, er þeir ná til, til þess að
hindra lagabrot eða hola niður
áspæktir eða málþróun. —

~~(6. gr.)~~ 7. gr.

Lögfrustjónar skulu gjöra sér
far um, að kynna sér há og
ástand þeirra manna, er skjáð
að hær í lögum, og hvort þeir
hafi fengið nauðsynlegt leyfi til
þess. —

~~(7. gr.)~~ 6. gr.

Reiðil húsráðandi aðstæðna
Lögfrustjónar til að stöðva áflog,
illdeilur eða aðra óreglu í húsum
sínnum, er honum heimilt að fara
þangað um og stilla til freitar. —

8. gr.

Til viðhalds almennri reglu og
hreinlætis á götum höjarinn

Lögnoturordum

Lögfrustjónar
EKKI eru ~~þess~~ óvirklegu
skuldir, að gjöra Lögfrustjórnum
sér 10. á morgunanna eða eftir
10. á kvöldin, né heldur notur
verður skuldir, að gæta sérstaklega
Lögfrustjórnum um þá 10.
10. á kvöldin til 10. á morgunanna
eða 2. gr. —

Þetta melurvarðar
Lögfrustjómum

skjal

Skulu lögregluþjónar sérstaklega gæta þess, sem hér segir:

- 1, að líta eftir, að rust af áfærni liggi ekki á götum og borgum hójarinn^o eða hójarbyggðunni, að rennur séu krainsadar og boð yfir þeim í lagi.
- 2, að eigi sé farið á skautum um götur hójarinn^o eða rennt sér á stöðum, þar sem bratti er, ^{því} ~~því~~ að stráð sé sandi eða asku á stöllum í hálku.
- 3, að eigi sé látið eða skilið neitt eftir á götum hójarinn^o, er geti orðið til meins eða farastálma, að eigi sé ríðið eða skíð eftir stöllum meðfram götum hójarinn^o, eða ~~hótar~~ ^{gröfjum} lätur stönda þar eða farangur.
- 4, að eigi sé ríðið eða skíð hásk um höðum.
- 5, að ekki sé sláðar skepnur á almannafoði, og hundar eigi látnir komast þar að.
- 6, að ekki sé kastað grjóti, snjó eða öðru, er þón getur af hlotið, ekki skolið úr byrnum eða öðrum skollólum eða flugellum háðir um hönd.
- 7, að hneykslanleg vísindemi eigi sé ekki stað á almannafoði.
- 8, að eigi sé farið illa eða misheimum arlaust með skepnur.
- 9, að eigi sé spíllt almennings sigr i bonum.

[~~Atli að falla í burtu, því það er undir umgjörð vegna fundarinnar~~]

grípva

~~Þetta snjókast, aflogum, ^{þóttuð allri} rúðkingum og yfir lánodemi og ólálum þrengja á götum boarinn^o~~

göta
kuersi
m
mi,
az
um
er á
þing
in
neitt
geti
halma,
þeir
lojar-
da
sk
n
eigi
nijs
hloh-
eta
geldar
eigi
dri.
itkoom
sp eign

Þessi skulur þeir, ef um miðum
kostnað er að ræða, leita fyrst
máttarar lagregluþjónu

10, að þeir til skiptis séu viðbættir
þegar guðspjónusta er haldin
í dómkirkjunni, til að sjá
um að engin áregla eigi sér
stað. —

Ef þjórskast er við að þora burtu
af almannaþósi það, sem er til
meins, áþrifa eta þararhalma,
meqa lagregluþjónar láta þessa þá
burtu á kostnað hlutadéiganda. —

9. gr.

Lagregluþjónar skulu hafa nákvæm-
ar götur á, að ólagleg sala eta veit-
ing áfengra drykkja, eta almennar
þemmbanir í heimildarleysi eigi
sér staði stað. —

10. gr.

Naturverðir skulu sérstaklega
göta þess:

- 1, að engin háreysti eta óþekktis
eigi sér stað, er varki fríð eta
þnodi lojarlúa
- 2, að slakkt sé á götuljóskerum
á ákætrnum tíma.
- 3, að gjöra mámmum við vart af
dyr eta gluggar standa opnir
á náttu til.
- 4, að veitingahúsum sé lokað á
ákætrnum tíma (kl. 11 1/2) og
gestir dvalji þar eigi lengur en
til kl. 12 á kveldin, og að eigi
sé þar háreysti eta óþekktis.
- 5, að gjöra mámmum við vart í

~~Þá nátturpali~~
~~þoarinn~~

~~Þá búsum þessum~~
~~þat þa naturverðir getur~~
~~essi lokad þannigjallur.~~

~~ad allir völu í veitingahúsum sé lokað~~
~~á kvöldin kl. 11 1/2, og að þar sé lokað~~
~~kl. 12 á kveldin, ennfremur, að gestir dvalji~~
~~þar ekki lengur en til þess lokad tíma~~
~~ad lokad er, og eigi séu þar háreysti eta~~
~~óþekktis. ispektis eta~~
háreysti —

taka líf, ef háarki er líinn
af eldi, vatni eða veðri. Komu
eldur upp í hilylum manna,
ber þeim fyrst að vekja þá, og
hefja síðan brunakall og að
því linnu gjöra lögrefustjóra
og eláttviliðstjóra við vart.

Þ. að hefja þá sagna, sem eru
á ferð á náttarpeli með ein-
hvernja munni, svo að þostryggi
legt þykki, og veiti þeir eigi
fullnægjandi andsvör, má
taka þá fasta. —

Reykjavík 15. mars 1889
Halldór Davíðsson Elfrjóvarsson
Þjórnfrjennur.

n
Lomi
a,
y
ad
ora
art.)
m
in-
lyggi
gi
á
P.
ssu
n.

Frúmvörn
til lögreglusamþykktar
sýnis Reykjavíkur-kaupstað

I kafla

Um reglu og velsami á götum.

1. gr.

Uppþot eða onærmeofruður, sem raskar reglu eða lalmar umferð á götu, vegi eða Svæði, sem eru til almenningsafnóta, má ekki eiga sér stað.

2. gr.

Þegar fjólmenni safnast saman á götum, vegum eða svæðum sem almenningur fer um, svo og við kirkjudyg og annara húsa, þar sem almenningur kemur saman, þá skulu onem hafa sér eplir fyrir almenn lögreglu liðsins til að varðveita góða reglu.

3. gr.

Á alfara-vegi, stræti eða svæði má eigi fljúga á, eða kalla, klistra, syngja hátta, eða hafa annan hávada eða ofsalegt og óþægandi háttalag, sem raskar allsherjar reglu eða ónadar þá sem um fara eða ná lögkúlu.

4. gr.

Enginn má að óþyrirmyndu leiga á dyri eða gleypa, hringja dyra-lejollum eða hafast nútá það að, sem ónadar húskúndur.

5. gr.

Á götu stræti eða Svæði sem almenningur fer um, má eigi leika knatt.

leik, þrimalik, blink, ekkri gora remi-
remma eir á spautum ni eldum
lexaulisfeda hafa adros skemmtanir,
sem l'alma umferðinni

6. gr.
A' eða yfir gólur, strati eða evadi,
sem almenningur fer um, má eigi skipt
með bygnum, skambeyrum, lykklabýs-
um, örvarloynum eða öðrum skot-
vopnum, ekkri kveitja í þúðri,
skoteldum eða nemd fasa konar
sprengrifnum öðrum og eigi kasta
eða fljúga frá sér steinum, gleri leot-
um, snjókotum, skreimindum,
vatni eða nemu öðru, er ljósi
gílu valdið eða íþegindum fyrir
þá, er um slíka stadi fara.

7. gr.
Enginn má ganga dulklæddur á
almannafari eða kringi sem mis-
kyður velsemi, eða gelur raskad
allsherjar reglu. Samuleidis er bann
ad á almannafari ad sýna af sér
brennslanlega hegðun, l. a. m. með
ísemilegum öðrum eða lálbragði,
með því ad fletta sig klæðum eða
gjora þarfir sínar á hneykslan-
legan hátt o. fl. L

8. gr.
Enginn má klæða sig eða synda
orakinn við hryggjur kejarinn eða
amarskládar svo náhegð landi,
ad hneyksli valdi, eigi helður má
lagl skjamm er á höfninni liggja

II kafli

Ákvæðanir til ad afstýra l'alma

L'þeir, sem fannast ígjaltgjörva
því áryktþroskap á gálu, strati eða
lorgi, eða amantadas á eða við
Almannafari, því. Sötu l'elldum
eþti þessari þauk.

6. gr. Hver ein, er staddur er á almannafari, er skyldur at
segja til nafns síns og heimilis þegar lögreglumenn kreff-
ast þess. -

10. gr. Lögreglumum geta krafist sji til aðstoðar í þessum
þessum káttum, sem viðstaddur er, til ad afstýra
áþektum og amant árglu á almannafari, og hefta
þá er slíku valda, og vörðar þad sekt samkvæmt
Samþykkt þessari, ef slíku áttorum er eigi ómög

num og hattu fyrir umferðina

9. gr.

Enginn má stilkvaddur elokvaða eða
kveikja á götuljóðum kejarinn

10. gr.

Án leyfis lögregluþjófanns, má enginn
setjast á götu, stræti eða svæði, sem
almennir fers um, til að selja
vörur eða reka aðra atvinnu, og sé
slíkt leyfi veitt, þá aðeins á þeim
stað, sem leyfið tilhefur. Án leyfis
hlutadagandi húsnáðanda má
enginn láta fyrir leasast á húsnáðum,
gæðahléðum eða á öðrum stöðum,
þar sem um er gengt, hús í þess
lögum.

11. gr.

Þetta meðfram húsnáðskulu
engongu elladar fyrir gangandi
menn, þó má eigi fara með stéða,
hjólborur, vagnar eða önnur atvö,
nema leamavagn og þar má eigi
leka, draga, vella eða á annan
hátt fara með síu fyrirferðaromikla
hluti, svo sem kinnur, heyr eða tris
eða annan, sem góris umferðina
ogvæða. - Þar, gæðhrifur, skot-
vagn og aðra hluti, sem tjón
gelur hlutir af, má aðeins flytja
eplis gólmni gjálfrí og skal var-
lega með þá fara.

12. gr.

Á götum, stratum, stíttum, löngum
eða annarseladar á almannaferi
má eigi leggja eða selja neitt þá
sem talmar umferðinni, þó megi
þeir sem flytja að síu vörur, eldun

H. góttum

hey þá annað, og eigi geta þeir
þá frá sér á eigin löt, leggja þessu
hluti frá sér á Borgum og götum
meðan á flutningnum stendur, en
auvallt skulu þeir lagdir svo, að
þeir gjöri sem önnur þan farartálm
Vagnar, hjólkörur og sledar mega
eigi standa á götum eða stræt-
um, lengur en nauðsynlegt er, til
að fylla þá og koma, en aldrei
mega þeir standa á stöðum.

13. gr.

Á götum, strætum eða borg-
um sem almenningur fer um, má
eigi vinna neina vinnu, er lalm-
ar mferð manna eða gjörir þann
hættulega, t. a. m. leysja vö, höppu
gjöld jarna hesta eða þeirum líta
Á götum eða strætum má eigi
heldur hvíta gólfleppi, vinda
sengur fótt eða hengja fótt til
þerris eða annað þess konar.

14. gr.

Enginn má, án leyfis loqneft-
ustjórnarinnar, hengja vör-
skapa, glugga skjölur, né annað
þess konar utan á húsi, þeim
megin, sem að strætum veit
eða Borgum, eigi heldur setja
eða latta standa í opnum
gluggum sem vita að Borgum
eða strætum neitt þótt, er
ljóni getur valdið, ef það fellur
niður

15. gr.

Foreldrum og öðrum hlutadög.

endinn er skylt að umast um að
híðhljóðlegt eptirlit sé haft með ö-
skálþudum leornum, sem eru á þeirra
vegum, meðan þau eru á góttum þá
ammasettar á almennafari.

16. gr.

Lozreglustjóri getur, ef nauðsyn
þykir, skilað fyrir, hverjig hoga
skuli umferðinni, meðan stendur á
viðgjörð við gótur.

17. gr.

Þegar hús eru byggð af nýju eða
eldri hús ríft og byggð upp að
notkun eða önnur leyfi, skal eig-
andamm, ef húsið liggur við gótu
stræti eða svæði, sem almennigur
þer um, skylt að skýja lozregl-
ustjórn frá, áður en verkid hefur
og hoga sér eptir þeim fyrirmal-
um, sem hann selur til að af-
stýja fararkálma, eða hattu og
áþugindum fyrir vegfarendur.
Verkfari og verkfari má eigi
leggja frá sér á almennafari,
nema þar sem lozreglustjórim
leyfir og þá skal það eigi latic
leggja þar lengur, en nauðsyn
þyfir. Mold, mál, leifar af
verkfari og amad er af byggim-
ummi slafar, skal eigandinn fera
burðu, þegar húsgjörðinni er svo
langt komið, að þeir verði við komu

18. gr.

Þallar, stövir og allar ombunadur
þesskonar sem notadur er við
húsmidur og aðrar byggimur

Lýptingebær, Reykjavík

Éða viðgjörðin á húsnæmi skal vera
nægilega traustur, og þeir sem nota
hann, skulu vera duglegir og áreið-
anlegir menn. Þausir stíjar, sem
notaðir eru við endurbætur á
húsnæmi, málningu, gleggja þvott
Éða þesskonar, skulu vera for-
svaranlega traustir og hjálkarnir.
in húsnæmi þessum á niðan,
ef stíjrin er minna en 6 af langum

Þrob gegn þessari grím eru á
áleypt þess, er verkid amast, Éða,
ef hann er eigi tilgjörndur, þá
á áleypt húsiggandans

19. gr.

Nú er hús Éða hluti af húsi svo
brúlegt, að hálta er brúin að
það hrynji Éða falli niður, og
getur loqneglustjórnin þá kærna-
að að nota húsið, og loqþ þessir
iggandann innan tiltekinn tíma,
að láta gjöra slíka endur-
bætur á þess, sem nauðsynlega
eru til að afstýra hálta; auk
þess getur loqneglustjórnin á
kostnað iggandans gjört aðrar
þær ráðstafanir, sem nauð-
synlegar þykja til, að afstýra
hálta þessir vegfarendur og
aðra.

Samt er og þessur slímvegg,
límevng Éða amari girdingur, liggur
er við húsnæmi Éða falli.

20. gr.

Þhold all sem notud vru til að hepp
upp eða nema niður vorum eða
að vru ís húsum, sem leggja á al-
mannafari, skulu vera nægilega
traust, og þeir sem nota þau skulu
vera ofir mem og áreiðanlegir

21. gr.

Nú gangur hjallaraganur út að
steið eða götu og lengra fram en
húshlidi, og skal þá hjallara-
opud vera leyft með hlemm eða
hlera frá þeir dinn er á kvöld-
in um lejt veldur á morgnana,
nema opud sé nægilega afgirt
með grindum leggja vegna

22. gr.

Þegar is er á tjórninni, má enginn
hoppa góð eða vaki á þann an
leypis loynglustjórnis

III. kafli

Um hús og aketur á götum og
reketur gripa og finadar off.

23. gr.

Þeir sem ríða eða aka um götur og
ar skulu við hafa tilhlýðilega
ágarla, imken er þeir fara fyrir
götuhorn eða fram ís gardo-
hlidum. Á götum, borgum og
amarskladar á almannafari, má
eigi ríða hardara enn á hagu
brokri, og skulu þeir sem ríða
eða aka, ef þeir gjörir, í þann
an tíma þó gjöra við varb morn-
um, sem á mndan þeim ganga.

L 20. gr.

Í frammi (þriðvætti, sem er þetta
yfir á Norðraunum) má eigi karta
eigi eigi skilja optur seglfarta-
gub, me reitl amrad þad, vöþim
getur valdit skynum, og þar lenda
eða leggast

A stéttum má enginn nú á eða aka.

24. gr.

Hestamen og aðrir ferðamen mega eigi leida hesta sína eða láta þá standa á götum bæjarins eða stéttum. Með áburðarhesta skal eigi hafa lengri viðdval á

þegar hestum er leitt fyrir stétt, skal festa við þá hafilegar leyfissur, svo að til þeirra heyrir:
Lakan tíma

24. gr.

Hestamen og aðrir ferðamen mega eigi leida hesta sína eða láta þá standa á götum bæjarins eða stéttum. Með áburðarhesta skal eigi hafa lengri viðdval á götum en nauðsynlegt er, til að taka ofan eða láta upp klifjar.

25. gr.

Bajarmen mega eigi láta hesta sína ganga lausa á götum bæjarinnar frekar en nauðsynlegt er til að hleypa þeim; þó eða til vatns; fálnis og slægr hestur mega alls eigi ganga lausir, né heldur þeir hestur, er leita sín eða fara á kláum um götum. Þrá 15. apríl á vorin, til þess er hestar eru tekið úr haga á haustin, má alls enginn hestur ganga laus um bærin þar lengi.
Lögfrustjórinn.

H. C.

26. gr.

Sauðfjárir kaupmanns má eigi
ganga laus um lönn frekara en
naudsynleg er, til að reka hann
úr og í hafa eða fjárir eða til vatni
og skulu allir koma fjárir á sinn
leutu úr lönn erri seinn en
4. maí, nema þeir hafi hann Loozles.

Loozles

27. gr.

Staub sem fard eru til kaupmanns
skulu ávallt leidd í bandi nagi-
lega trausta og þeir fulltrúar
kaupmanns að minnsta kosti fylgi
hverju nauði

28. gr.

Um hrossarekstra og sauðfjárekstra,
sem reknir eru til kaupmanns til
útflettinga eða sláttmar, getur
lögnefustjórnin gjöf þar fyrir-
skipans, sem naudsynlegar þyngja
til að afslýja farartalma eða
kallu fyrir vegfarendur.

IV. kafli

Um hunda.

29. gr.

Hunda þá sem grimmir eru eða
hafa þann vana að onáða menn
og hráða ~~mennt~~ með gleyri, urri,
eða gelli, getur lögnefustjórnin
leidd eigandann að binda eða
mýla forvaranlega, að undanþri
heymingaráleqq.

30. gr.

Engin má eiga hunda á onum öm

H ber

lata fyrirfarast að opta hundi ein-
um, þegar hann veður var við, að
hann væri á onum. Því sem brýr
er á móti þessu er hegningaveður,
þó að ekkert ljón hafi blotið
af háttalagi hans.

31. gr.

Flakningshundar, - en þar til til-
ast allir hundar, sem ekkert eru eign
Dó á vegum leigjarmanna, getur
loqreglusjórnin látið henda
og auglýsa, og ef eigandinn gefur
sig fram innan 3 sólarhringa
og greiðir afallinn kostnað, má
drupa slíka hunda. Sama er
um hunda sem rasta svefnfrú-
manna með galti og spangoli á
naturpeli.

32. gr.

Við vill einhver halda grimma
hunda til vörðu á tilteknu svæði,
og skal hann það skýja loq-
reglusjórninni frá því. Svæði það,
er slíkir hundar eru hafdir á, skal
vera svo trausleyp girb og lonað,
að hundurinn komist eigi út, og
ávallt skal þar á staðnum
vera uppselt greinileg auglýsing
að vörðuhundur sé þar haldinn
og á hverjum tíma hann sé laus.

V. kafli

Um fjöðm almanningsuigna ofl.

33. gr.

Skammtir og hluti, hverju nafni sem nefndast, er alladit eru til almennra afnola eða til þrjúðis á almannafari, svo sem minnisvarða, vatnsleið, götu ljóskeið, nafna og kólueppjola á götum og húsum, lestri, gírdingum, amad þess háttar má enginn skemma eða fara úr stað, eigi heldur ata eða sauga, ríla, rípa, þjarga, mála eða teikna á þá, og þetta eðara á eining við um þessum hluta af húsum, múr- og ~~tré~~ gírdingum sem liggja á almannafari.

34. gr.

Enginn má klípa uppsá eða yfir eða skemma gírdingar, er setta eru fram með götum stratum eða svæðum, sem liggja á almannafari.

35. gr.

Y kirkjugarðinum onga engir leita eða omur á líkhlýðileg hegðum eiga sér stað, þrá eða þurta, sem gnodurselt eru á grafsteinum eða á leim, má enginn rífa uppsá eða fara leurla, né spilla eða sauga grafsteinna á notskurn hátt. Skerpin má eigi leita í kirkjugarðum.

VI. kafli

Um göluþjöld, húsmímer og uppfestar
auglýsingar.

30. gr.

Þazarstjórnin ákveður að nafn á götum
og lalur festa upp nafnaþjöld
eða mala nafnin á göluhornum,
þar sem þurfa þykir. Þóluþjöld-
um sem þazarstjórnin hefur látð
eða lalur festa á hús til að
lákna húsa⁴, skulu húsi-
endur halda við á einni kostu-
ð og endurnýja, ef á þarf að
halda.

37. gr.

Þazarstjórnin ákveður hvar upp-
festa skuli auglýsingar frá yfir-
valdinu og áður stjórnarvaldinu,
og skal á kostnað þazarstjórnar
útlaga þjöld; því skýri svo
marg sem þurfa þykir.

Auglýsingar um sjónleiki, sam-
songa, sýningar og aðrar skem-
anis, sem leyft er að halda
má festa upp hvar sem vill með
samþykki hlutadagandi húsa¹
anda.

Aðrar auglýsingar má eigi festa
upp nema með leyfi hlutadag-
andi ~~ða~~ húsa²anda og loqngt.
ustjórnarinnar; þó vuu omdan-

þegnar auglýsingar, er enerta húid
sjálft þá stúa þess.

38. gr.

Uppfatar auglýsingar skulu hlut-
aðeigendur laka niður, þegar þeir hafa
fullnægð tilgangi einn.

Höglega uppfatar auglýsingar,
má enginn rífa niður, sauva eða
gjöra ólesilegar á annan hátt.

VII. kafli

Um vaitinga hús, skemmtistæði og
almennar skemmtanir.

39. gr.

Flueyrim þeim, er hefur um hunda
vaitingasölu, matar eða drykkjuþjónu
er skylt að gjöra það sem í hans
valdi stendur til að afstýra því,
að neitt það fari fram á vaitinga-
stofu hans, sem er á móti góðri
reglu og velðemi.

40. gr.

Á almennum vaitingastæðum má
enginn gjöra ekkur í ófalegu at-
ferli eða hávada, svo að aðrir gest-
ir, húsleingi eða heimilisfólki eða
nágrannar hafi ~~þá~~ ónæði af eða
óþömdu, þar má eigi heldur
einn af ein ósemilega eða þneykt-
anly. hegðun.

41. gr.

Ungherigum yngri en 16 vetra má
eigi selja eða veita afengja drykki.

42. gr.

Vaitingahúsum öllum, þar sem á-
fengis drykkir eru seldar, skal

Láfuþingur eða öðru

lokad kl. 11te á kveldum, á gættu gættu,
sem eigi hefur þar náð sér, skulu
fara út stári Seinná en kl. 12 á mid-
nætti; þó má velja þudamormum
gæða á hverjum tíma sem er og heim.
Íll skal félögum sem loqneglu-
sjörum þekki að halda sam-
hverni og dantleini eða aðra
skemmlanir á veitingahúsum,
ef eigi lara aðrir þátt í því en
fítayemum eða gestu þeirra.
Eumfræm mega leudkaups og
omur lert skanda fram yfir
Sinn tilkenna tíma

43. g.

Enginn má halda opinleura sjón-
leiti þessu löngum ári leypis lands-
höfðingjans. Leypis til að halda
sjónleiti; velgjörda skyni eða
til að styrkja þessu ári í at-
menningu þessu getur loqneglu-
sjörum veitt

44. g.

En leypis loqneglu-sjörum ári
má enginn ~~þessu löngum~~ halda
opinleura samangva eða aðra
eongoberrnlanir eigi heldur
dantleini, enni kvetikja skor-
elda og eigi ganga með loyana.
leypis og enni eyna dyp, omynnis
eða í þessu. Þessi eða. Tomleiti
má eigi halda ári leypis lands-
höfðingjans

[Þongumarklaust eða

[]

Enis og það er vilaskuld, að hús-
eigendur eða húskadendur geta
kannad, að sá sem hefur þefur
fengið til að halda skemmlanir
samkvæmt 46. gr. og 47. gr. notipad
á þeirri lög, svo er hverjum einum,
er sjúklingur hefur á heimili sínu
eða af öðrum gæðdómum ísláðum,
heimilt að kvefjist, að engar
almennar skemmlanir, er há-
vefist er að, ei hafdar svo nærri
húsi hans, að hætta eða tjón
geti af því hlutur.

VIII. kafli

Um almennu heimilati og þreifnad.

46. gr.

Á götum, strætum og sveðum,
er almennir fer um, sná engum
flegja frá einu hægum, kefli, skólpi,
eða öðrum óheimindum frá heimum
þeir heldur sná flegja í lötum
eða hörmum nimm af því, sem
halit er í þessari grein, nema
skólpi. Í nemur sná eigi kasta
nimm því er óhollustu er að eða
stýflad getur vatnsnáim. [Í
þessum sná eigi flegja físter
slari, esku eða molli og öðrum
óheimindum ofan um í fladar
mál um hálffættum sjó.]

47. gr.

Key, þang, mál, mald, aldur
eða annad þesskonar, sem sláð
ist eða hvernur nader með flutning
um götur, stræti eða sveði, sem

[Lorpi, slori, esku eða öðrum óheim-
indum sná eigi kasta í þessum,
eigi stýfla þar eptir notipad, e-
vaddit getur óheimilati eða óheil-
nenni. Skuldur er hver húsveigandi
nó helstu gátur hejarinn til að löt
þessa allar lausa. Þrátt af gáttum
þessum sná eigi löt.]

almenningsur fer um, skal sá, er
flutningurinn ræður, skyldur að
hveigjandi upp samdægur. Annari
eiga kláfar og önnur ílag, sem á-
leiddur er fluttur í, vera svo þess
og eigi fyllri en svo, að ekki
hveigji út þennan á ondan á flutn-
ingum stendur

48. gr.

Sorghauga, á leiddarhauga, eal-
ummi, foris eða þurimmi má eigi
hafa í nánda við götur, stræti
eða svæði, sem almenningsur fer
um, nema á steinbrúna gress-
um og nagilega leyfðum, og
skal þó til þess hafa leyfi
heil lengdisnefndarinnar

49. gr.

Þjá vatnskeolinn lejarinn
og í nánda við þau, skulu
menn gæta þeirfæðar og hveim-
latis svo sem framast er mál.
Fálnad, ílag. eða annad, má
eigi þvo við vatnskeolin. Salerni,
sorghaugu, á leiddarhauga. for-
argressur eða þesskonar má
eigi hafa nær vatnskeoli en
heil lengdisnefndarinnar leyfir. Þess
má eigi slæja við vatnskeol.

50. gr.

Öð húsblátt, göflum, sem
vita að götum, strætum eða
langum má eigi hengja regla
eða festa á annan hátt neinn

konar fiskiföng sé annað, sem á þessum
áður er að eða á þessum, og eigi má
heldur hafa fiskitönu við al-
enarmafari. Lífstráðslu og aðru
vinnu, sem á þessum veldur eða
á hollustu má eigi hafa á öðrum
stáðum en þeim, sem heillegur-
nefndin ákveður. Áleud úr
Salemum má eigi leera á tím,
sem liggja í sjálfum þeim,
eða á þeim hluta af öðrum
tímum, sem veit að almanna-
fari

51. gr.

Þegarstjórnin lekur að eða
lata breiða Salem lejarinn, gegn
endurgjaldi frá heillegum.
Sér breiðin skal fram fara
á naturnar frá kl. 12-5 á sama
mín og frá kl. 10 til kl. 6 á
veturinn. Sári úr Salem má
enginn hafa í fjörinn, né
fjörinn eða sjörinn, en það skal
lata í leyndar greyfir þessum
utan þeim, þar sem heillegur-
isnefndin ákveður.

Þó skal það eigi vera þann
líningendinn sem vilja ^{notu} allur úr
Salemum, að annars sjálfir
kenniminn, að þeir er þeir
húsnertir. En skyldir eru
þeir að aðru leyti að hafa í
sér upplif þessum elnum þessum
greinar.

52. gr.

Á eða við almannaferi má

eigi slátrá skepnum. Það er
kennad, hvernig, sem ástendur, að
láta brenna korna á blóðvollum,
þegar slátrá er saufjinnadi. Því
á kenni þessu eru á áleyni hlut.
Ádrigandi lóðareiganda. — Þess
skal alls gætt að láta eigi
saufjinnur þorfa þorfa upp,
meðan skorid er.

IX. kafli

Um stáðgildi Sampyktesarinnar

L off

á heymingarakvæði, Kortmat

53. gr.

Sampyktes þessari skal því að-
enis leitt í iðhversform kaup-
sladarinn, að það þyri við eigi,
eða því verði við komu

54. gr.

Þrot gegn Sampyktes þessari
vanda sektum allt að 100 kr.

Börn eldri en 10 ára og yngri
en 15 ára, skulu seta vandar-
höggum, ef þau hafa ádurgjörð
eigi, sek i þessum lögum, eða
gjörð iðlhvæð, sem þeir voru
um einstaka ómátturu, þó
eigi fleiri vandarhöggum
en 15 eða seta einföldu
fangelsi allt að 8 dögum. Ef
kenna om' yfirgjón, er kenn
duppjir, skorti af á hafilegri
umgjón foreldra eða annara,
sem kenninu ganga i foreldra

stad, þá skal refta þerri fyrir
yfirgjörina en eigi kærminu.

55. gr.

Ef einhver gætur það ogjört,
sem er skylda hans samkvæmt
Samþykktinni, má loqneqlustjórnin
láta gjöra þetta, eða gjöra nauð-
synlegar ráðstafanir til að hindra
að vandrakalan valdi tjóri. Kostnað-
ur við þetta og kostnaður, sem
leiddi af þerri ráðstöfunum, sem
loqneqlustjórnin gjörir til þess að
smíðna kerot geyn þvi, sem
kannað er í Samþykktinni,
greiddist af afterota onnum,
eða, ef hann er eigi far mspod,
af kajarajóti.

56. gr.

Allur kostnaður, sem leiddi
af framkvæmd á Samþykkt
þessari, og eigi verður þessum
af einhokum onnum, greiddist
úr kajarajóti.

AF 351

Frúmvörp

N°. 556-90.

til
Lögreglusamþykktar

fyrir
Reykjavíkurborg

I. Kafli

Um reglu og velsami á götum.

1. gr.

Uppstöt eða mannsöfnunur, sem rættar reglu eða lálmar umferð á götum, veg eða svæði, sem eru til almenningsnota, má ekki eiga sér stað. —

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast saman á götum, vegum eða svæðum, sem almenningsfer um, svo og við kirkjudeyr og annara húsa, þar sem almenningsmenn kemur saman, þá skulu menn hafa sér eptir fyrir mótum lögregluhúsin til að varðveita gæta reglu. —

3. gr.

Á alfaravegi, strotti eða svæði, má eigi fljúgast á, opa, kalla, blástu, synja hött, eða hafa annan hávata

eta afralegt og nótgandi hátta lag, sem raskar
alsherjar reglu, eta ónadar þá, sem um fara eta
náloft lína. —

4. gr.

Enginn má að óþyrirrygju berja á dyr eta glugga,
hringja deyrabjöllum eta hafast neitt það að, sem
ónadar hústúendur. —

5. gr.

Á götu, stóti eta svoti, sem almennigur fer um,
má eigi leika knattleik, þimmaleik, klink, ^{expi} gjora
rennibrautis, renna sér á skautum nje stotum, eta
hafa Óskar skemmtanir, sem hálma umferðinni. —

6. gr.

Á eta yfir götur, stóti eta svoti, sem almennig-
ur fer um, má eigi skjóta með byssum, skamrbyssum,
lyklabyssum, orvabogum eta áðrum skotvopnum,
ekki kvefja í þúdi, skataldum eta neinu konar
sprengiefnum áðrum, og eigi kasta eta fleygja frá
sér steinum, glerbrotum, Snjóhóttum, óhreindum,
vatni eta neinu áðru, er tjóni getur valdið eta óþög-
indum fyrir þá, er um slíka stöti fara. —

7. gr.

Enginn má ganga dulklóddur á almannafori
eta í búningi, sem misbyttur velðemi eta getur raskað
alsherjarreglu. Samuleiddis er lemmad á almanna-
fori að sýna af sér hneykslanlega heitum, s. á. m. með
ósamlegum orðum eta lálbragði, með því að fletta
sij klóðum eta gjöra þarfir sínar á hneykslanlegan

hætt, ofl. Þeir sem finnað ósjálfbjarga fyrir
drykkjuskop á gölu, svæði eða borgi, eða annarsstaðar
við almannaferi, skulu sota sektum eptir samþykkt
þerrari. —

8. gr.

Enginn má leita sig eða synda nakinn við bryggjur
bojarins eða annarsstaðar, svo náloft landi að hneyfki
valdi, eigi heldur náloft skipum, sem á höfninni liggja.

9. gr.

Maður á, er staddur er á almannaferi, er skyldur til
að segja til nafns síns og heimilis, þegar lögreglumann
krefjast þess. —

10. gr.

Lögreglumann gæta þess til að stöðar sérhver
fullkida karlmann, sem viðstaddur er, til að afstýra
óþekktum og annari óreglu á almannaferi, og hepta
þá, er slíku valda, og vordar það sekt samkvæmt
samþykkt þerrari, ef slíki ásthorum er ekki tím.

II. Kafli

Ákvarðanir til að afstýra talmunum og hattu fyrir
umferðina. —

11. gr.

Enginn má ótilkvæddur slökka eða kveikja á gölu-
ljóskerum bojarins. —

12. gr.

En leyfis lögreglustjórans má enginn selja að á
gölu, stöð eða svæði, sem almenningur fer um, til að
selja vörur, eða reka aðra alvinnu, og sí slíkt leyfi
veitt, þá aðeins á þeim stað, sem leyfið tiltekur. En

lyfis hlutadeijandi húsástanda, má enginn láta fyrir-
berast á húsritum, í garðshlidum eða á öðrum stöðum,
sem um er gengt í hús eða á húsláðri. —

13. gr.

Stellis meðfram götum skulu eingangur stöðar fyrir
gangandi menn, þar má eigi fara með sleda, hjálborur,
vagna né önnur oklál, nema barnavagna, og þar má
eigi bera, draga, rella eða á annan hátt fara með sér
fyrirferðar mikla hluti, svo sem lumur, hey, hús eða
annar, sem gjörir umferðina ógreidda. Þjá, gaddhrifur,
skoluopn og aðra hluti, sem þjón getur hlotið af, má
á síni flýttja eptir götum sjálfri, og skal varlega með
þá fara. —

14. gr.

Á götum, strotum, stöttum, borgum eða annarsstaðar
á almannafori má eigi leggja eða selja neitt það, sem
tálmar umferðinni; þó megi þeir, sem flýttja að sér
vörur, eldivið, hey eða annat, og eigi geta last það frá sér
á eigin láð, leggja þessa hluti frá sér á borgum og götum
meðan á flutningnum stendur; en óvallt skulu þeir
lagðir svo, að þeir gjöri sem minnstan farastúlma. —
Vagnar, hjálborur og sledar megi eigi standa á götum
lengur en nauðsynlegt er til að fylla þá og toma, en
aldrei megi þeir standa á stöttum. —

15. gr.

Á götum, strotum eða borgum, sem almenningur fer
um, má eigi vinna neina vinnu, er tálmar umferð
manna, eða gjörir hana höttulega, t. á. m. selja víð,
hággvas gojótt, járna hesta eða því um líkt. Á götum

eda strotum má eigi heldur hrísta gólfleppi, vöðra
songurföt, eda henzja fót til þerris eda annað þess-
konar. —

16. gr.

Engim má án leyfis lögreglustjórnarinnar henzja
vöruskaða, glugga, kyllur né annað þess konar utan
á hús þeim megin, sem að strotum veit eda borgum,
eigi heldur selja eda láta standa í opnum gluggum,
sem vita að strotum eda borgum, neitt það, er tjóni
getur valdið, ef það fellur niður. —

17. gr.

Föröldum og öðrum hlutaeigendum er skylt að
annað um, að tilhlýðilegt eptirlit sé haft með óstálg-
udum börnum, sem eru á þeirra vegum, meðan þau
eru á gölunum eda amarrastur á almannaferi. —

18. gr.

Lögreglustjóri getur, ef nauðsynlegt þykir, skipað fyrir,
hvernig hagað skuli umferðinni, meðan stendur á við-
gjörð við götur. —

19. gr.

Stegar hús eru byggð of nýju, eda eldri hús rífin og
byggð upp að nokkru eda öllu leyfi, skal eigandannum,
ef húsið liggur við gölu, stroti eda svæði, sem almenn-
ingur fer um, skylt að skýja lögreglustjóra frá, áður
en verkid byrjar, og haga sér eptir þeim fyrir mólum,
sem hann setur til að afskipta fararkálma, eda höllu
og óþægindum fyrir vegfarendum. Verkfori og verk-
efni má eigi leggja frá sér á almannaferi, nema þar

sem lögreglustjórnin leyfir, og skal það eigi látið
liggja þar lengur en nauðsyn krefur. Skuld, mál,
leifar af verkfyrri og annað, er af byggingunni skapar,
skal eijantímfora leurtu, þegar húsgjóðinni er svo
langt komið, að því verði við komið. —

20. gr.

Tallar, skadis og annar umbúnaður þesskonar, sem
notaður er við húsnáttir og aðrar byggingar, eða
viðgjóðir á húsum, skal vera nojilega traustur, og
þeir, sem nota hann, skulu vera duglegir og árcitán-
legir menn. Láris stígar, sem notaðir eru við endur-
bótur á húsum, málningu, gluggaþvott eða þesskonar,
skulu vera forvaranlega traustir og kjálkarnir bunnir
járngóddum og neðan, ef stígin er meira en þálna
langur. —

Þrot gegn þessari grein eru á ábyrgð þess, er
verkið annað, eða, ef hann er eigi tilgreindur, þá á
ábyrgð húseigandans. —

21. gr.

Nú er hús eða hluti af húsi svo hrórlegt, að hotta
er húsin að það hryggi eða falli niður, og getur lög-
reglustjórnin þá bannað að nota húsið, og lagt fyrir
eigandann innan tvekkunnar tíma, að láta gjöra stéttar
endurbótur á því, sem nauðsynlegar eru til að af-
stýra holti; auk þess getur lögreglustjórnin á kostnað
eigandans gjóð aðrar þor ráðstafanir, sem nauðsyn-
legar þykja til að afstýra holti fyrir vegfarendur og
aðra. —

Þama er og, þegar steinvegg, trévegg eða annar

girdingu liggur við hruna eða falli. —

22. gr.

Þóald all, sem nokud eru til að hefja upp eða reima
nitur vorum eða öðru úr húsum, sem liggja í almanna
föri, skulu vera nojilega þraust, og þeir sem nota
þau, skulu vera ofdr menn og áreiðanlegir. —

23. gr.

Þú gengur Kjallaragangur út að stétt eða götu og
lengra fram en húshlidin, og skal þá Kjallaropid vera
byrgt með hlemmu eða hlara frá því dimmt er á kvöldin
unn bjart verður á morgunana, nema opid sé nojilega af-
girt með grindum beggja vegna. —

24. gr.

Þegar ís er á hjörnum, má enginn höggva göl eða vatn
á hann án leyfis lögregluhjórans. —

25. gr.

Í fjörum má eigi kasta út né skilja eftir seglfestu-
grjót, né neitt annað það, er tjóni getur valdið skipum,
er þar lenda eða leggjast. —

III. Kafla.

Um reid og akstur á götum, rekstur gripa og feradur off.

26. gr.

Þeir sem ríða eða aka um göturnar, skulu viðhafa
tilhlýðilega aðgerlu, einkum er þeir fara fyrir gátuhorn eða
fram úr gardshlidum. Á götum, borgum og amarrstæðum
á almanna föri má eigi ríða hardara en á högu brottsi, og
skulu þeir, sem ríða eða aka, ef þörf gjörir, í lokun tíma
gjöra viðvarrt mönnum, sem á undan þeim ganga. Á stéttum
um má enginn ríða eða aka. —

Þegar hestum er leitt fyrir sleta, skal festa við þá höfulegar bjallur, svo að til þeirra heyrisk í lokan tíma. —

27. gr.

Leitarnum og aðrir fertumnum mega eigi binda hesta sína, eða láta þá standa á götum bojarinn^s eða stettum. Með áburðarhesta skal eigi hafa lengri viddvöl á götum en nauðsynlegt er, til að taka ofan eða láta upp kelppjar.

28. gr.

Bojarmenn mega ekki láta hesta sína ganga lausa á götum bojarinn^s frekar en nauðsynlegt er til að hleypa þeim í fjöru eða til vatn^s; folnir og slógir hestar mega alls eigi ganga lausir, né heldur þeir hestar, er leika sér eða fara á hlaupum um göturnar. Frá 15. apríl á vorin til þess er hestar eru teknir úr haza á haustin má alls enginn hestur ganga laus um ledinn. —

29. gr.

Landfjæradur bojarmanna má eigi ganga laus um ledinn frekara en nauðsynlegt er, til að reka hann úr og í haza eða fjöru eða til vatn^s, (og skulu allir koma fjærad^s sínum burtu úr lednum ekki seinna en 1. maí, nema þeir hafi hann í öruggri vörslu.) —

30. gr. —

Naut, sem fórd eru til bojarinn^s, skulu ávallt leidd í leandi nojilega brautu og tveir fullordnis kartmenn að minnstakosti fylgja hverju nauti. —

31. gr.

Um hrossarektra og sauðfjærrektra, sem teknir eru til bojarinn^s til úlfliutnings eða slátunnar, getur lögreglu stjórnum gjöf þor fyrirskipanis, sem nauðsynlegar þykja til að afstýra fararkálma eða höfnu fyrir vegfarendur. —

IV. Kafli.

Um hunda.

32. gr.

Hunda þá, sem grimmir eru, eða kafa þann vana að ónáða menn og brota með gleysi, erri eða galti, ber eigand-
anum að binda eða myla forvaranlega að viðlagðri hegn-
ingarabýgd. —

33. gr.

Enginn má sja hundi á manni né láta farað fyrir að
aptra hundi sinum, þegar hann verður var við að hann
rodal á menn. Flær sem brýtur á móti þessu er
hegningarverður, þó að ekkert tjón hafi hlatið af hatta-
lasi hans. —

34. gr.

Flókingshundur, — en þar til þelgast allir hundar, sem
ekki eru eign eða á vegum bójarmanna, — getur lögreglu-
stjórnin látið handsama og auglýsa, og of eigendum gefur
sig sigi fram innan 3. sólarhringa og greiðis afallinn
kostnað, má drepa slíka hunda. Sama er um hunda,
sem raska svefufriðum manna með galti og þrangóli á aðtur-
þelli. —

35. gr.

Þú vill einhver halda grimma hunda til vorelu
á tilteknum svæði og skal hann þá stýra lögreglu-
stjórnunum frá því. Svæði það, er slíkir hundar eru hafðir
á, skal vera svo traustlega girt og lokað, að hundur-
inn komist sigi út, og ávallt skal þar á staðnum
vera uppfest greinileg auglýsing að voreluhundur
sé þar haldinn og á hverjum tíma hann sé laus. —

V. Kaflí.

Um friðun almennings eigna off.

36. gr.

Mannvirki og hluti, hverju nafni sem nefnst, er settar eru til almennra afnota, eða til þýðis á almannafori, svo sem minnisvarta, vatnsbú, götu ljásker, nafna- og lálusþjöld á götum og húsum, lokki girtingar og annað þessháttar, má enginn skemma eða fara úr skad, eigi heldur ata eða saurga, oita, rípa, tjarga, mála eða teikna á þá, og þetta ástara á einnig við um þann hluta af húsum, múr- og bréggirtingum, sem liggur á almannafori. —

37. gr.

Enginn má klífa upp á eða yfir eða skemma girtingar, er settar eru fram með götum, strotum eða suðum, sem liggja á almannafori. —

38. gr.

Í kirkjurgarðinum mega engis leikir eða ömur ótil-
hlýðileg hegðun eiga sér skad; þrè eða þrjú, sem gróður-
sell eru á grafreitum eða leikum, má enginn rífa
upp eða fara burtu, né spilla eða saurga grafreitina
á nokkurn hátt. Skepnun má eigi beita í kirkju-
garðum. —

VI. Kaflí.

Um götusþjöld, húsnúmer og uppfestar auglýsingar.

39. gr.

Þegarstjórnin á hveður nafn á götum og lotur
þessa upp nafnþjöld, eða mála nafnin á götuhornin

þar sem þurfa þykir. Tálusgjöldum, sem lejar-
stjórnin hefur látið eta lotur festa á hús til að
látna húsnáð, skulu húseignendur halda við á sinn
kostnað og endurnýja, ef á þarf að halda. —

40. gr.

Rejarsstjórnin ákveður, hvar uppfasta skuli aug-
lýsingar frá yfirvaldinum og öðrum stjórnarvöldum
og skal á kostnað lejargjöðu útlæga gjöld í því
skyni svo mörk sem þurfa þykir. —

Auglýsingar um sjónleiki, samsonva, sýningar
og aðrar skemmtanir, sem leyft er að halda, má
festa upp hvar sem vill með samþykki hlutad-
eiganda húsnáðanda. —

Aðrar auglýsingar má eigi festa upp, nema með
leyfi hlutadeiganda húsnáðanda og lögreglustjórnar
innar. Þó eru undanþegnar auglýsingar, er snerta
húsið sjálft eta í búa þess. —

41. gr.

Uppfestar auglýsingar skulu hlutadeigendur taka
niður, þegar þeir hafa fullnógt tilgangi sínum.

Löglega uppfestar auglýsingar má engjum rífa niður,
saurga eta gjöra ólövilegar á annan hátt. —

VII. Kaflí.

Um veitingahús, skemmtistæði og almennar skemmt-
anir. —

42. gr.

Ylverjum þeim, er hefur um hönd veitingarölu
makar eta drygtkjörfanga, áfengra eta óáfengra, er
skytt að gjöra það, sem í hans valdi stendur til að

afþýra því, að neitt það fari fram á veitinga
stofu hans, sem er á móti góðri reglu og velðmi.

43. gr.

Á almennum veitingastuð má enginn gjerast
sekur í ofalegu alþerli eða hávata, svo að aðrir
gestir, húsbóndi eða heimilisfólk eða nágrannar
hafi ánóði af eða ókunda, þar má eigi heldur
sejna af sér ósamilega eða hnayttlanlega hegðun

44. gr.

Unglingum yngri en tólf ára má eigi selja eða veita
áfenja drygki. —

45. gr.

Veitingahúsum allum, þar sem áfengis drygki eru
seldir, (skal lokad) kl. 11½ á hveiddin, og allir gestir,
sem eigi hafa þar náttústúð, skulu fara út ekki
seinna en kl. 12 á miðnotti, þó má selja ferða-
mánum greiða á hverjum tíma sem er, og heimilt
skal félögum, sem lögreglustjórinum þekkir, að halda
samkvæmi og dansleiki eða aðrar skemmtanir á
veitingahúsum, ef eigi taka aðrir þátt í því, en
félagsmenn eða gestir þeirra. — Einn fremur mega
brúðkaup og önnur það standa fram yfir him til-
tekna tíma. —

46. gr.

Enginn má halda opinbera sjónleiki fyrir borgun
án leyfis landskapsdýngjans. Leyfi til að halda sjón-
leiki borgunarlaut eða í velgjörðaskyni eða til að
stytta fyrir tóki í almenningssparfis getur lögreglu-
stjórin veitt. —

47. gr.

Án leyfis lögreglustjórnarinnar má enginn halda
opinkera samsonva eða aðrar söngskemmtanir eigi
heldur dansleiki, eðki kvæðja skotelda, eða ganga undir
lagandi blyð og eðki sýna dýr, myndir eða ífróttir.
Barar eða kambólu má eigi halda án leyfis lands-
höfðingjans. —

48. gr.

Eins og það er vilaskuld, að húseignendur eða hus-
ráðendur geta þannad, að sá sem leyfi hefur fengið
til að halda skemmtanir samkvæmt 46. og 47. gr.
nafi það á þeirra löt, svo er hverjum einum, er
sjúklingur hefur á heimili sínu, eða af öðrum gild-
um ástæðum heimill að kveffast, að engar almennar
skemmtanir, er háreyfti er (að, si hástar svo aðori hús
hans, að holla eða tjón geti af því hlötið. —

VIII. Kafli.

Um almennu þreingliti og þreifnad.

49. gr.

Á göllum, stotum og svotum, er almenningsur fer um,
má enginn fleggja frá sér hroddum, rusli, skólpi, né öð-
rum óþreingindum frá húsum. Eigi heldur má fleggja
í lokum eða tjörnina neinu af því, sem kallið er í
þessari grein, nema skólpi. Þá kemur má eigi kasta
neinu því, er óhallusta er að, eða stýflað getur vatn-
gárina. Þorpi, slori, óska eða öðrum óþreingindum
má eigi kasta í fjörum, né skilja þar eftir neitt
það, er valdið getur óþreingliti eða óþreingdomi. (Skýldur
er hver húseignandi við helekku getur þójarinn til að

Leta síga allan laura-hroða af götumi fyrir sínu lóð.)

50. gr.

Yleg, þang, mór, mold, áburð eta ammað þess konar,
sem slodist eta hegnur nitur við flutning um götur,
stóti eta suði, sem almenningur fer um, skal sá, er
flutningnum roður, skyldur ad kreimta upp sandeyss.
Annari síga kláfar eta ömur ílát, sem áburður er fluttur
ur í, ad vera svo þéttur og sígi fyllri en svo, ad ekki
hryggi úr þeim meðan á flutningnum stendur. —

51. gr.

Sorghanga, áburðarhanga, salerni, foris eta þvi um
létt, má sígi hafa í nánd við götur, stóti eta suði,
sem almenningur fer um, nema í steinlindum griffjum
og nojilega beygðum, og skal þó hafa til þess leyfis heil-
brygðis nefndarimar. —

52. gr.

Ylja vatnsbolum bejarins og í nánd við þau skula
menn góla þrifnadar og hreinlotis svo sem framast er
umt. Totnað ílát eta ammað má sígi þvo við vater-
botin. Salerni, sorphanga, áburðarhanga, forargriffjur
eta þess konar má sígi hafa nor vatnsbóli; en heilbrygðis-
nefndin leyfir. Tök má sígi slojja við vatnsból. —

53. gr.

Á húsklidum eta göflum, sem vita ad götum, stot-
num eta longum, má sígi hengja, nefta eta festa á amman
hátt minskonar þirkifang, né ammað, sem áþrifnadar
er ad eða óþefur, og sígi má heldur hafa þirkitrómur
við almannaþvi. Rifrabroddu og adra vimu, sem
áþrifnadi ueldur eta óhallustu, má sígi hafa á adrum
stáðum en þeim, sem heilbrygðisnefndin ákveður.

Abund in salernum má eigi beira á hún, sem liggja í
sjálfum bonum, eða á þann hluta af áðrum húnnum,
sem veit að almamafri. —

54. gr.

Þegar stjörnuin tekur að sér að láta hveinsa sal-
erni bojarins gegn endurgjaldi frá húsráðendum.

Slík hveinsum skal fram fara á nóturnar frá kl. 12-
5 á sumrum og frá 10-6 á veturnum. Þafni úr salern-
um má engjum kasta í tjörnina, né fjöruna eða íþím,
en það skal látið í leygdar gryffur fyrir utan bœium,
þar sem heilbrigðisnefndin ákveður. —

Þó skal það eigi vera barnað hún eigendum, sem
vilja nota ábund úr salernum, að amari sjálfir hveins-
tinnafad þvi er þeirra hús snertis. En skyldis eru þeir
að áðru leyfi að huga sér eptir fyrir molum þessrar
greinar. —

55. gr.

Á eða við almamafri má eigi slátra skeppum.
Það er barnað, hvernig sem áttendur að láta hunda
koma á bláuvöllum, þegar slátrað er sandfennat. Þrot
á barni þessu eum á ábyrgð hlutadrijanda lóðareijanda.
Þess skal ávallt gott að láta eigi sandkindur hofa
upp á meðan skorið er. —

IV. Kaflí.

Um stadvildi samþykktarimmar, hegningarákveði og
kostnað off. —

56. gr.

Samþykkt þessari skal þvi að einu leith í útkerf-
um kaupskadarins, að það þykki við eiga eða þvi verst
við komid. —

57. gr.

Brott gegn samþykkt þessari verða sektum allt að 100 kr. Börn eldri en 10 ára og yngri en 15 ára skulu sota vandarhöggum, ef þau hafa áður gíort sig sekt í þessum brotum, ~~etá gíort~~, etá gíort eitthvað, sem þeir velt um einstaka ónóttir, þó eigi fleiri vandarhöggum en 15, etá sota einföldu fangelsi allt að 8 dögum. Ef kemra má yfirgjón, er þann drýggir, skotti á hóflegri umgjón foreldra etá annara, sem barninu ganga í foreldra stað, þá skal refra þeim fyrir yfirgjónina en eigi barninu. -

58. gr.

Ef einhver letur það ógjóð, sem er skylda hans samkvæmt samþykktinni, má lögreglustjórn láta gjöra þetta, etá gjöra nauðsynlegar ráðstafanir til að hindra, (að vandrakslan valdi tjóni. Kostnaður við þetta og kostnaður, sem leiddur af ^{þessum}ráðstöfunum, sem lögreglustjórn gjörir til þess að hindra brott gegn því, sem þann (að er í samþykktinni, greiddur af afbrotamanninum etá, ef hann er eigi fór um það, af bójarstjóri. -

59. gr.

Allur kostnaður, sem leiddur af framkvæmd á samþykkt þessari, og eigi verður krafinn af einstökum mönnum, greiddur úr bójarstjóri. -

Þójarstjórn Reykjavíkur, 5. júní 1890. -

Hauaói Davíðsson, ~~Þóðrjúksson~~, ~~Jonas~~
Þjórnjórnir Guðr. Finlayson, G. Þóðtásson
Guðr. Guðmundsson, Gunnlaugur Spítursson
Þóðhallur Þóðarsson.

)
u
kegg
lk
en
ma
ad,
...
m
s
ra
dra,
ag
stjot-
ham-
um

Þeytingar tilboður

- 1° Aftan við 7. gr. bekið: Samp
- 2° "feir, sem ósjálfbjarga fimab, fyrir drukkjuðkap
gata, sodi da borgi da annarsvadar
i da við almannaþétt, skulu sola
sektum eptis þessari Samþykkt." Samp
- 3° A eptis 22. gr. bekið, om 24. gr. svolt.
23. gr. "Fjörummi má eigi kacla
úþ nje skilja eptis seglfestuþjót,
nje með það annað, er fjóni getur
valdið skipum, & þar leuda da beypast."
4° Vit 25. gr. "Au þessu lögræfustjórn"
i midurl. gr. felli þurð. Samp
- 5° Vit 29. gr. "Félat lögræfustjórn
getur beðið" komi, ber. Samp
- 6° Vit 43. gr. eptis "Sjónleiki" á tidari
stadnum bekið, om "borgmannaþétt,
da" Samp
- 7° Vit 44. gr. "Fyrir borgum felli þurð. Samp
- 8° Vit 46. gr. Félat midurl. gr. frá
"Fjöruma - hæffallum tjó" komi:
"Loppi, sloði, óska da óðnum
ábrúindum má eigi kacla i
þjórnna, nje skilja það eptis
með það, er valdið getur ábrúleiki
da áheilsumi." Aftan við gr. bekið:
"Sagður skal þess hvar hvarum) þel at
vit helstu gátur þessarinn"

lita söpa allan lausa-herða og
sopp af gátunni fyrir sinni lóð.
9° Nit 51. gr. Aftan við gr. belub.
"Opuber íalanni skulu byggð á
kætnað bejarojns þar ein þóðer
á."

Reykjavík. 5. júní. 1890.

Guðr. Guðmundsson